

Par pasauli, ko tikai nojaušam

15.-28. maijs
Nr. 10 (73) 2013

LASI
DIENAS ŽURNĀLUS
KRĀJ
KRĀSAINOS APĻUS
LAIMĒ
ATPŪTU DIVATĀ
Meklē 7. lpp.

CITĀD PASAULĒ

**PIRMS
COPEŠ
NEDRĪKST
SKŪTIES**

EGĪLS ZIRNIS

par makšķernieku
rituāliem,
ticējumiem
un veiksmi

MAGISKAIS

13

DZIMUŠAS RAGANAS

Patiess liktenstāsts

SAI BABAS

SEKOTĀJA

LĪGA

KOLNEJA

**KĀ PADZĪT
NO MĀJOKĻA
KNIŠĻUS UN
GRAUZĒJUS**

**MELNĀS
ATRAITNES**

MĪTI UN PATIESĪBA

Cena Ls 0.69
Abonēt izdevīgāk

ISSN 1691-6735

IZDEVNIECĪBA DIENAS ŽURNĀLI

iesaka numeroloģe un fen šui speciāliste DITA BLŪMA-BALINSKA

Maijs ir mēnesis, kad saule un daba sniedz arvien vairāk prieka. Un mēs varam paiet tai pretim. Labākais veids, kā to izdarīt, ir iztīrīt savu māju un atvērt visus logus. Šis ir aktivitātes laiks, un tieši tīra māja ir viens no būtiskākajiem fen šui pamatprincipiem (gan latviešu, gan citu tautu). Tieši ar to ir jāsāk. Tuvojoties vasarai, aktuālākas kļūst automašīnas. Arī tām var veikt sava veida fen šui. Pats labākais automašīnas talismans ir tīrība, īpaši salona. Reizēm, kad nākas sēsties kādā mašīnā, nenobrīnīties, cik daudz krāmu īpašnieki spējīgi tur savākt: avīzes, žurnāli, pustukšas pudeles. Tās visas, tā teikt, ir sliktā fen šui pazīmes. Izvirziet sev nosacījumu: izkāpjot no mašīnas, paņemt līdzi savus atkritumus. Un tā, pārskatot visu, kas apkārt, esiet gatavi vasarā iegūt vairāk prieka no aktivitātēm!

MAGĪSKAIS KALENDĀRS

15.–28. maijs

pirmd.	otrd.	trešd.	ceturtd.	piektd.	sestd.	svetd.
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

*MD – Mēness diena

15	No 9:32 – 7. MD	VĀRDA SPĒKS. Spēcīga ietekme ir izteiktajam vārdam. Labi prezentēt, reklamēt savus pakalpojumus. Labiem vārdiem ir liels spēks. Cilvēki pret siltiem vārdiem kļūst jūtīgi un uzņēmīgi. Tikai nemēģiniet glaimot vai liekulot. 7. MD ilgst līdz 16. maija plkst. 10:38.
17	No 11:48 – 9. MD	ATTĪRĪŠANĀS DIENA. Laiks atbrīvoties no krāmiem, kārtot mantas, īpašu uzmanību pievēršot spoguļgaldam un kosmētikai. Nav ieteicams neko lielu pirkt, izņemt ikdienas produktus, uzsākt jaunus darbus. Var pabeigt iesākto, kā arī kārtot nenozīmīgus jautājumus.
18	No 13:00 – 10. MD	IZAUGSME DARBĀ. Labākā diena, lai uzsāktu vai mainītu darbu. Var ieguldīt finanses kādos darījumos. 10. MD ilgst līdz 19. maija plkst. 14:14.
21	No 16:51 – 13. MD	MAGĪSKĀ DIENA. Var dedzināt čekus, iekārtot makus, veidot vēlmju kolāžas. Laba diena pārdomām par iespējamām pārmaiņām.
22	No 18:15 – 14. MD	AKTĪVAIS SĀKUMS. Ja nepieciešams plānot kādu nozīmīgu akciju, to vēlams iesākt tieši šajā dienā. 14. MD turpinās līdz 23. maija plkst. 19:40.
26	No 23:18 – 18. MD	LAIKS ATTIECĪBĀM. Turpinoties no 25. maija, 17. MD ietvarā maģiskais randiņu laiks, kad var izteikt bīdīnājumus, mīlestības apliecinājumus, romantiskus novēlējumus, būt divatā un piedalīties izklaidēs. 18. MD turpinās līdz 28. maija plkst. 00:06.
28	No 00:06 – 19. MD	ATTĪRĪŠANĀS DIENA. Laiks atbrīvoties no vecā un liekā. Nav ieteicams neko pirkt, plānot, uzsākt vai veikt jaunus, nozīmīgus darbus. Tikai vecas vai nenozīmīgas lietas. Nelietojiet alkoholu!

Jauns **Dārza Pasaule** speciālizlaidums!

NOPIEKŠMĀS PRESĒS TIRDZniecības vietās

- 20 skaistākie vītenaugi, kas krāšņi zied, augstu vijas un labi garšo
- Kā ar vīteniem uzburt romantisku dārzu
- Kā izvēlēties atbilstošus balstus
- Kā audzēt vītenus, lai tie nebojātu ēkas

VĒL TIKAI MAIJĀ!

Iepriekšējo dzīvju vārtu sargs

Šādu amatu **Līgai Kolnejai** uzticējies garīgais skolotājs Sai Baba. Sākumā viņa pretojās – tas nav darbs sievietei! Taču, kad apjauta, ka ar viņas palīdzību cilvēki spēj nokļūt savās iepriekšējās dzīvēs, viņa pieņēma: jā, zināmā mērā viņa ir kā vārti.

▼ *Bunita Hagle*

Visvairāk piesaista viņas sirsnīgie smieklī un vienkāršība. Līgai tie ļoti pietāv, un varbūt tieši tāpēc ir tik grūti noticēt visam tam, kas ar viņu dzīvē noticis: kristietības studēšana, tikšanās ar citiem cilvēkiem neredzamām būtnēm, dzīve guru Šri Satju Sai Babas ašramā un dažādos citos ašramos. Viņa ir apguvusi *cigun*, palīdz citiem apgūt enerģētisko vingrošanu un meditācijas.

Vienlaikus Līga lielāko daļu savas dzīves bijusi skolotāja un izglītības metodiķe, izaudzinājusi trīs bērnus, ieguvusi akadēmiskos grādus bioloģijā, ekonomikā un pedagogijā. Kad jautāju, kā iespējams apvienot šo gaužām parasto dzīvi ar tik dažādiem ezoteriskiem piedzīvojumiem, viņa smeļoties saka: viņai ir gribējies dzīvot normālu dzīvi, taču nācies iepazīt un pieņemt arī ar smaržām, krāsām, spilgtām izjūtām piesātināto paralēlo pasauli dzīvi. To, ka viņai tāda ir, Līga atklāja, apciemojot Zilākalna Martu.

Sāpes izvilku kā miglas dziedziņu

Pēc meitas piedzimšanas ārsti man diagnosticēja reimatisko poliartritu un teica, ka piecu gadu laikā es kļūšu par invalidi. Mēs bijām trīs savstarpēji pazīstamas sievietes, kurām tika uzstādīta šāda diagnoze. Ar divām tā arī notika. Bet, kad man paziņoja diagnozi, mana iekšējā balss teica: "Tā nebūs!" Sā-

ku meklēt alternatīvas ārstēšanas metodes.

Tieši šīs diagnozes dēļ aizbraucu pie Zilākalna Martas, un pie viņas pirmo reizi sajutu, kas ir enerģija. Pie Martas seši septiņi cilvēki sēdēja vienlaikus. Tur redzēju, kā viņa, ārstējot kādai sievietei locītavas, savēl no tādās kā pelēkas miglas striķīti un izvelk sāpes ārā. Un tantiņa teica: "Man vairs nesāp!"

Atbraukusi mājās, nolēmu pamēģināt Zilākalna Martas darbības un, stundām velkot sāpes ārā no sevis, iztiriju sevi no poliartrita. Tā sevi var ārstēt jebkurš. Jebkurš, kurš notic, ka viņš to spēj. *Cigun* balstās ticībā, ka cilvēks var jebko. Taču nebūt ne visi to grib.

Kādreiz braucu lasīt lekcijas cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Jūs domājat, ka tie, kuri saņem invaliditātes pensiju, grib būt veseli?! Viņi ir tā iekrampējušies savā slimībā, ka kalpo tai.

Pēc tam, kad biju jau izārstējusies, sapnī redzēju Zilākalna Martu, kura man teica, lai aizbraucu vēlreiz. Mēs sēdējām divatā, un viņa turēja manu roku. Toreiz domāju, ka Marta aizmigusi, tagad es zinu, ka viņa bija transā. Kad sāku apgūt *cigun*, sapratu, ka šajā mācībā tiek darīts tas pats, ko darīja Marta. Tikai Marta no tā netaisīja ne mācību, ne reliģiju, ne arī meklēja sev sekotājus.

Kas visbiežāk ir slimības iemesls?

Karma un ģenētiskais mantojums. Var mainīt gan karmu, gan ģenētiku. Dievam viss laiks ir tagad. Tas nozīmē, ka mūsu iepriekšējās dzīves tikai mūsu apziņā ir pagājušas. Bet patiesībā tās ir tagad. Būtiskākās ir cilvēka pēdējās septiņas dzīves, kuras dvēsele

joprojām izdzīvo tagad. Ja cilvēks pie manis atnāk, mēs vienkārši aizejam uz to dzīvi, kurā radās slimības iemesls, izmainām pagātni, līdz ar to arī tagadni un nākotni.

Taču es neesmu ne dziedniece, ne skolotāja. Daudziem šķiet ļoti vilinoši sameklēt savu skolotāju, bet mēs dzīvojam laikmetā, kad cilvēkam nekāds īpašs guru vairs nav vajadzīgs. Es esmu pret uzskatu, ka mums te būs viens, kas radīs gaišu taciņu, un pārējie kā nabadziņi tipinās pa to. Cilvēkam jāasklāsa savs iekšējais skolotājs. Taču, kad cilvēks sāk ceļu pie sevis, pirmais, ar ko viņš saskaras, ir bailes. Lai cik tas jocīgi būtu, cilvēkam ir bail no tā, ko viņš atklās par sevi. Viņam ir bail no savas dievišķības, no savas nevarēšanas un vēl vairāk – no savas varēšanas.

Absurds – kāpēc lai cilvēks baidītos no sevis?

Bet lielākā daļa cilvēku dzīvo bailēs. Jā, ir arī bravūrīgie, bet kas tad ir bravūra, ja ne bailu otra seja. Kad cilvēks pārvar savas bailes, atklājas spēks – tik milzīgs, ka kājas pie zemes grūti noturēt. Taču šajā attīstības stadijā daudzi iestrēgst, it sevišķi tie, kuri sāk strādāt ar enerģijām. Viņiem rodas visatļautības un visvarēšanas sajūta, kas patiesībā ir ilūzija. Ja cilvēks šo spēku pārvērs fiziskā spēkā un tērē ciņas sporta veidos, viņš gūst lielus panākumus, bet izaugsmei ir pielikts punkts, notiek horizontālā attīstība. Un attiecībā ar citiem cilvēkiem šādam cilvēkam var rasties daudz problēmu, jo daudzi izjūt šo cilvēku kā tādu, no kura jāpiesargājas un jāaizstāvas. Spēku, arī garīgu spēku, jāiemācās savaldīt. Ja cilvēks iemācās spēku savaldīt, viņš iegūst spēju atšķirt labu no ļauna un redzēt kopsakarības. Taču arī šajā stadijā ir liels risks iestrēgt, jo šādas spējas ir ļoti pieprasītas. Tādas spējas piemīt dziedniekiem, kuri diagnosticē. Viss, ko viņi dara, ir labi apkārtējiem, bet ne viņiem pašiem, jo viņi neaug. Kad no šīs stadijas tiek ārā, ir mīlestība. Nav nosodi juma, nav kritikas, nav polaritātes.

Neredzamais skolotājs

Jums pašai tiešām nekad nav bijis skolotāja?

Skolotājs ir, viņš atnāk, bet garīgā, neredzamā veidā. Pie manis skolotājs atnāca 1991. gadā, kad es biju Ķemeru sanatorijā. Tur iepazinos ar cilvēku, kuru redzēju tikai es, neviens cits. Viņš tā arī teica: "Es pie tevis ieradīšos, bet mani redzēsi tikai tu, citi neredzēs." Pateicoties šim skolotājam, es pirmo reizi izgāju no ķermeņa. It kā nomodā, it kā sapnī skolotājs atnāca pie manis un aicināja sekot sev. Piecēlos, aizgāju ar viņu kopā cauri

parkam, līdz ieraudzīju lielu lauku, ko veidoja viens kvadrātmētrs betona un viens kvadrātmētrs rožu. Man neļāva skatīties uz kādu, kas šajā laukā atradās, bet ar acs kaktiņu redzēju, ka greznā krēslā sēdēja apmēram četrus piecus metrus augsts, no žilbinoši spilgtas gaismas veidots cilvēks stāvs. Es pie sevis nodomāju, ka cits nekas tas nevar būt kā tikai Mozus. No rīta pamodos un domāju, ka tas bija tikai sapnis. Bet tik realistisks! Nolēmu aiziet pa to pašu ceļu, pa kuru gāju sapnī, un vietā, kur naktī redzēju rozes līdz pat apvārsnim, ieraudzīju Ķemeru purvu. Toreiz es sapratu, ka Ķemeru purvs ir izeja uz paralēlo dimensiju.

Šis cilvēks, skolotājs, pie manis nāca četrus gadus, un es mācījos dienu un nakti. Nevienam par to nestāstīju, jo zināju, ka neviens mani nesaprātis. Tagad varu pateikt, ka skolotājs lekcijas nelasa, viņš zināšanas iedod domu un hologrammu veidā.

Esmu redzējusi arī nāvi. Reiz naktī laidos miegā un jutu liķa smaku. Atvēru acis un

Kad atklāju, ka varu iet cauri citu cilvēku iepriekšējām dzīvēm un atrast viņu slimību iemeslus, apjautu, ka es patiešām esmu kā vārtu sargs.

reāli ieraudzīju skeletu. No sākuma domāju, ka tas ir tāpēc, ka pirms manis šajā dzīvoklī ir dzīvojuši vairāki veci cilvēki, kuri tajā arī bija nomiruši. Kad nāvei prasīju: "Ko tu gribi?" viņa atbildēja: "Lai tu nebaidies!" Un pazuda. Nākamajā vakarā viņa parādījās kā sieviete ar ļoti skaistiem, gariem, baltiem matiem, melnā tērpā.

Kā jūs zinājāt, ka tā ir nāve?

Tajā brīdī man nebija nekādu šaubu par to, kas ir šī būtne. Tas bija tik isti! Trešajā naktī es jau viņu redzēju kā viziju, kas aizceļot uz mani paskatījās pār plecu.

Bail nebija?

Nē, nekādu bailu! Bija tik milzīgs pārsteigums, ka pat baidīties aizmirsu.

Vīzijas, redzētas Sai Babas ašramā

Jums kā padomju gadu materiālajā domāšanā dzimušam un augušam

cilvēkam nebija nekādas vēlmes pretoties visam tam, kas ar jums notika?

Nē, man bija grūti pieņemt padomju gadus un ierakstīties to laiku sabiedrībā. Man bija iekšējais protests pret visu neistumu un falšumu, kas bija tajā laikā. Es neviens nevarēju stāstīt par to, ka sajūtu enerģiju, tāpat kā par cilvēku, ko citi neredzēja, tikai es. Sākumā arī es pati tam visam nespēju noticēt.

Es gribēju nejūst visu to, ko jutu. Enerģijas, paralēlās pasaules – tas viss bija apgrūtināši. Kuram varēju stāstīt, ka mājās ar nāvi

Cilvēkam ir bail no savas dievišķības, no savas nevarēšanas un vēl vairāk – no savas varēšanas.

sarunājos!? Es varēju arī just visas tās būtnes, kas izraisa slimības, un es to negribēju. Es uzskatu, ka tajā laikā dzīvoju visistākajā ellē. Nolēmu braukt uz Indiju pie Sai Babas, jo gribēju no tā atbrīvoties.

Kāpēc jūs domājat, ka brauciens uz Indiju varētu sniegt atbildes uz jūsu jautājumiem?

Biju redzējusi Sai Babu vizijās un uztvēru to kā aicinājumu. Taču, kad aizbraucu pie Sai Babas un iegāju viņa ašramā, nepārtraukti redzēju vizijas. Man uzreiz parādījās viena no iepriekšējām dzīvēm, kurā esmu tikusies ar Sai Babu viņa iepriekšējā dzīvē. Pēc tam vizijās guvu neiedomājami daudz informācijas par kosmosa radišanu, stihijām, dabu. Man bija tā, ka nespēju izteikt jautājumu līdz galam, kad jau nāca atbildes. Bet es tikai raudāju, jo mani saglabājās doma, ka es gribu būt normāls cilvēks, kurš neko no tā nezina un nejūt. Tada, kāda biju kādreiz. Tad Sai Baba man parādīja karmas riteņus un lika izvēlēties, ko es sev gribu nākamajā dzīvē. Milzīgu bagātību? Nē! Tiesneša vai priesteru amatu? Nē! Tad viņš man parādīja tādu kā platformu, kur eņģeļi pūta stabules. Sāku smieties un teicu: "Kur nu vēl augstāk, palikšu šeit!"

Es biju pie Sai Babas 2000. gadā, kad mums visiem pavēstīja, ka cilvēkam ir dota iespēja iziet no karmas riteņa. Kā tas iespējams? Elementāri! Kad iepazīst karmas likumus, tas ir elementāri! Mēs dzīvojam laikmetā, kad viss ir iespējams un ikvienam, ja vien viņš to grib. Bet esmu simtprocentīgi pārliecināta, ka divas trešdaļas nemaz negribētu neko darīt. Daudzi cilvēki negrib būt apskaidroti, viņi grib būt normāli.

Jums neradās jautājums sev pašai, ko darīt ar visām tām zināšanām, kas jums dotas?

Pie Sai Babas esmu bijusi četras reizes. Jau pirmajā reizē ar mani notika, lūk, kas. Tā kā mums bija ļoti agri jāceļas, man nāca miegs. Es sēdēju ašramā, aizvērsi acis, un snauduļoju. Pēkšņi viņš mani uzrunāja: "Garlaikojies?" – "Garlaikojos!" atbildēju. Pavēru acis – Sai Baba stāvē tieši man pretī.

Viņš aizgāja tālāk, bet es turpināju snauduļot un redzēju viziju, kā es izdziedinu vienu cilvēku, kā es izdziedinu daudzus cilvēkus un jutos tik stipra, tik laba. Un tad es saņēmu tādu kā strāvas triecienu cauri visam ķermenim: "Tu esi lepna! Vai tu kaut reizi jautāji: kungs, ko lai es viņam daru!" Lepnība ir

pretstatījums palāvībai. Ja kāds iedomājas, ka viņš pats dziedina, viņš maldās.

Kādā citā reizē, esot ašramā, Sai Baba man teica: "Nāc par vārtu sargu!" Es sapratu, ka mani aicina ašramā strādāt par vārtu sargu. Sapņi teicu, ka neiešu, tas nav sievietes darbs. Taču, kad atklāju, ka varu iet cauri citu cilvēku iepriekšējām dzīvēm un atrast viņu slimību iemeslus, apjautu, ka es patiešām esmu kā vārtu sargs. Turklāt, kad es eju kopā ar citu cilvēku cauri viņa iepriekšējām dzīvēm, es neko nestāstu, tikai klausos un priecājos, ka mūsu redzējumi sakrīt. Informācija parādās sajūtās un tēlos, ar kuru palīdzību var redzēt, kurš nodarijis pāri, kam izdarīta pārestība. Neko citu cilvēki, uzzinot par savām iepriekšējām dzīvēm, nedara, kā tikai labo kļūdas un izligst ar cilvēkiem pagātnē. Piedod un saņem piedošanu. Neko citu viņi nedara, tikai izligst! Un pēc tam viss mainās. Vismaz man cilvēki ir teikuši, ka pēc tam viss sakārtojās.

Kad braucu uz Indiju, domāju, ka mani vajag dziedināt. Bet pēcāk sapratu, ka man vispār nav pieņemama doma, ka ir dziednieks un dziedināmais, skolotājs un skolēni, gans un avis. Šāds pretstatījums man nav pieņemams. Es intuitīvi nevarēju to pieņemt. Man bija iedotas zināšanas, kas lika apjaut, ka viss ir viens. Tas nozīmē, ka cilvēkiem vienam otrā jāskatās dievišķais. Taču, kad kādreiz kādam gāju klāt un teicu: "Vai saproti, ka tu esi dievišķs!", viņš skatījās uz mani un brīnījās. Bija jāmacās pacietība – redzēt to, bet nedarīt neko. Jo cilvēks sevi noliedz dievišķo. Man bija jāiemācās to nepārdzīvot, apbruņoties ar pacietību un gaidīt, kad cilvēkam ievajadziesies apjausmas, ka viņa mit dievišķais. No sākuma tas mani tā tracināja – es redzēju, ka cilvēkā ir potenciāls, kuru viņš varētu realizēt, bet viņš nemaz negrib to zināt!

Kā iespējams, ka iepriekšējās dzīves piedzīvotais ietekmē šodienu?

Katrai dvēselei bijušas daudzas dzīves, bet šodienai ietekmē septiņas. Man ir bijis interesants atklājums par to, ko cilvēki sauc par lāstu. Es nevaru teikt, ka nav lāsta, lai gan sākumā domāju, ka tās ir tādas pašas muļķības kā bezlulības vainags. Kamēr es vienai sievietei to neieraudziju, es tam neticēju. Taču lāsts ir kas tāds, ko dvēsele pirms daudzām dzīvēm pati sev uzlikusi. Cilvēks to izdara ar vārdiem un rīcību. Piemēram, divas māsas bija iemīļējušas vienā puisī. Pūsis atbildēja tikai vienas māsas jūtām un apprecējās ar viņu, bet otra māsa abus apskauda. Un

Ziniet, kāds ir mans mērķis, kad cilvēks atnāk pie manis? Dabūt viengabalainību, lai cilvēkā nebūtu iekšēju pretrunu.

pēc daudzām dzīvēm viņas pašas dvēsele saņem to, ko novēlēja citiem. Tas, kurš vēl ļaunu, pats to saņem.

Vieta, kur cilvēkiem atrast sevi

Kā un kāpēc jūs sākat praktizēt *cigun*?

Mani vienmēr ir interesējis, kas ir *cigun*, kas notiek cilvēka organismā, ja viņš izpilda *cigun* vingrojumus. Kad sāku to apgūt, pārliecinājos, ka tā ir pārbaudīta, droša metode ar garantētiem rezultātiem. Es nezinu nevienu citu sistēmu, kurā iedod reālus vingrojumus, kā barot un spēcīnāt dvēseli. *Cigun* to māca!

Vai *cigun* var praktizēt katru dienu, un kā to darīt?

Man *cigun* ir dzīvesveids. Man ir vingrinājumi, kurus var izpildīt soļojot. Piemēram, soļoju un elpoju ar ādu. Kurš, redzot, ka eju pa ielu, iedomātos, ka tajā brīdī izpildu *cigun* vingrojumu!? Ir vairāki tādi vingrojumi – kur gribi, tur praktizē, kaut vai pie automašīnas stūres. Tas ir tik vienkārši!

Ziniet, kāds ir mans mērķis, kad cilvēks atnāk pie manis? Dabūt viengabalainību, lai cilvēkā nebūtu iekšēju pretrunu. Vislielākie konflikti ir starp prātu un dvēseli, jo dvēselei ir sava pieredze un arī prātam ir savi argumenti, kuriem ir savi iemesli. Ar katru cilvēku, kurš pie manis atnāk, es gūstu unikālu pieredzi.

Kā jums radās ideja veidot fondu *Zeme. Cilvēks. Stari*, un kāds ir mērķis?

Ideja, ka Latvijā ir tīras kosmosa enerģijas portāls, gaisā virmo jau sen. To jūt daudzi gaiši cilvēki. Kad man piedāvāja zemi, mēs ar domubiedru grupu sapratām, ka ir pienācis laiks rīkoties. Lai šī teritorija būtu tautas kopīpašums, kopā ar Aināru un Inesi Trečjakoviem nodibinājām labdarības fondu, kurā var līdzdarboties visi, kas grib piedalīties unikālas ainavas veidošanā un uzturēšanā. Zeme atrodas Kocēnu novada Dikļu pagastā, un mums ir doma uz tās izveidot Veselības taku ar sakrālās geometrijas elementiem un meditāciju

vietām. Pagaidām mēs vienkārši tirām šo teritoriju, gūstot milzīgu gandarījumu no nesavtīgas kalpošanas Zemei. Vēlāk būs arī nelielas mājīgas, apmetnes vieta, āra kamins, saimes nams semināriem un nodarbībām. Tur cilvēki varēs praktizēt jebkuru sev tuvu metodi, atpūsties, relaksēties, klusēt, būt vienotībā ar dabu un sevi.

Patlaban šeit ir vieta, kuras veidošana ir kā meditācija, kuras laikā katrs talcīnieks ir sev skolotājs un radītājs. Bez pompozitātes, bez pieķeršanās kādam, ko uzskata par gudrāku vai labāku. Bez darbošanās talkās mums ļoti noderētu gan materiāls atbalsts, gan tīri praktiskas lietas: krūmgrieži, zāles plāvējs, motorzāģi, jo pagaidām tehniku ir jāņem. Tāpat būtu vajadzīgs datordizainers vai mākslinieks, kurš varētu ielikl ainavā ideju par stihiju enerģiju simboliem. Mums ir atrastas vietas, kur katrs no šīm figurām varētu atrasties, bet vajadzētu kādu, kas tās uzzīmē. Ja mums izdotos visu īstenot tā, kā mēs to redzam vizijā, tas būtu pasaules mēroga apmeklējumu objekts, miera un klusuma oāze Zemes enerģija tur ir fantastiska, tur ir vieta Saules un Mēness diķim, ūdenskrituma kaskādei, pirtij. Tur ir uguns vietas, akmeņi, pazeme un klusums, saullēkta un saulrieta vērošanas vietas. Un no vienas pakalnītes var redzēt Zilokalnu. Miļš paldies tiem ziedotājiem, kas palīdzēja izveidot mājaslapu segt juridiskos izdevumus, paldies arhitektei, kas uzzīmēja pirmo skici, kaimiņiem un protams, visiem talcīniekiem! Visi esat aicināti uz kopīgām talkām, rituāliem, meditācijām. Vai arī vienkārši pastaigāties un iepazīt šo vietu! ●

Kā izmantot 100% enerģijas potenciāla?

Katrs cilvēks var veidot savu likteni un kļūt par gēniju, ja vien viņš zina un ievēro kosmosa likumus. Lai aktivizētu savu potenciālu, ir jāmaina domāšanas komplekss.

KASPARS VIDOVSĶIS

- ✦ **Nodarbošanās:** ekstrasenss, psihoinformaciologs.
- ✦ **Specializācija:** no stresa un fiziskiem simptomiem līdz pat attiecību problēmām.
- ✦ **Pieredze klientu konsultēšanā:** divi gadi.
- ✦ **Gudra doma:** "Šajā dzīvē pats svarīgākais ir sajūst Dieva mīlestību, mīlēt un cienīt apkārtējos."

Jau senie filozofi ir teikuši: "Izzinot sevi, tu izzini visu", taču vēl joprojām zinātne nav spējusi iemācīt, kā izzināt visu savu potenciālu. Nu mūsu civilizācija ir iegājusi Ūdensvira laikmetā – tas ir mīlestības, labsirdības un gaismas laikmets. 21. gadsimts ir garīgi informatīvās civilizācijas gadsimts, kurā apvienosies visas zinātnes, mākslas, filozofijas un reliģijas. Tas veicinās jaunas kosmohumānas kultūras dzimšanu. Vienīgais ceļš, pa kuru būtu jāiet mūsu civilizācijai, ir cilvēces garīgās atdzimšanas un morālo vērtību atziņas ceļš. Tas ir ceļš katram pašam pie sevis, jo patiesībā katrs no mums ir potenciāls ģenijs.

Miljonā daļa procenta

Cilvēks ir ģeniāli izveidots, mūsos ir kolosāls resurss, kas diemžēl netiek pilnībā izmantots, jo nav nepieciešamo zināšanu. Tiek pētīts fiziskais ķermenis, intelekts, izmantoti tādi jēdzieni kā kultūra, ētika, estētika, bet pārējās, daudz pilnīgākās cilvēka sistēmas izmantotas netiek. Cilvēks ir ieslodzīts piecu maņu orgānu apjaustā pasaulē, it kā visa pārējā nemaz nebūtu. Šādas materialistiskās zinātnes pēta vien nepilnu procentu no esamības, jo Visumā rupjās matērijas ir mazāk par vienu procentu. Precīzāk – viena miljonā daļa procenta. Tātad zināšanu apjoms, ko dod visas materialistiskās zinātnes, ir tikai viena miljonā daļa procenta. Kosmoeniopsiholoģija ir zinātne, kas var palīdzēt piekļūt līdz šim nesasniedzamajam potenciālam un ļaut cilvēkam simtprocentīgi izmantot visus garīgos un fizioloģiskos resursus.

Zinātne par Visumu

Personības pašziņa, pašpilnveidošanās, pašrealizācija... Šos aktuālos tematus veiksmīgi risina jauna fundamentāla zinātne par cilvēku un Visumu – kosmoeniopsiholoģija.

Kosmos – tās ir likumsakarības, pēc kurām dzīvo un darbojas mūsu organisms un mūsu dvēsele. Kosmoeniopsiholoģija palīdz cilvēkam apzināties, kas viņš patiesībā ir, kas ir apziņa, domāšana, kas ir cilvēka informācijas centri, smalkie ķermeņi, kas ir Visums.

Cilvēka domai piemīt milzīgs spēks. Tā veido un pārveido. Psiho informatīvās tehnoloģijas nodarbojas ar domu materializēšanu. Tās tiek izveidotas eksperta prātā, piemērojot precīzu metodoloģiju, un tādējādi viņš, izmantojot paša domāšanas procesu, var ietekmēt realitāti. Ir dažādi psihoinformatīvās tehnoloģijas veidi. Tie atšķiras pēc izveidošanas formas un programmu nosūtīšanas. Konkrētu specializēto domu veidošana un nosūtīšana tiek modelēta pēc noteiktas shēmas. Tās var piemērot tiešā kontaktā vai attālināti starp divām dažādām sistēmām, teiksim, cilvēku, dzīvnieku, sabiedrību, vidi, Visumu utt. Tas ir veids, kā simtprocentīgi iespējams realizēt cilvēka potenciālu, ļaujot tam krietni ātrāk īstenot jebkuru dzīvībai svarīgu programmu un saņemt enerģiju, kas palielina aktivitāti, attīra organismu no metaboļisma produktiem, nodrošina ilgmūžību.

Kad tiks apzinātas pašas svarīgākās vērtības un apjausts, ka mantiskais nav pats galvenais, būs gan labi cilvēki apkārt, gan labklājība. Sāksim ar sevi, nevis nosodīsim tos, kas ir mums apkārt.

Jāsāk ar sevi

Lai aktivizētu potenciālu, jāmaina cilvēka domāšanas komplekss. Pirmām kārtām jā sākas ar to, ka jābeidz vairot negatīvo informāciju. Ir jādzīvo ar tīru sirdsapziņu. Nevajag visu laiku mēģināt attaisnot savu rīcību, bet gan jādzīvo tā, lai nebūtu jāattaisnojas. Jāsaprot, ko mēs katrs šeit darām, kāds ir mūsu uzdevums. Pārsvārā mēs vēlamies tikai ņemt un pēc tam nesaprotam, kāpēc mums nekā nav – ne naudas, ne mīļotā cilvēka, kāpēc apkārt ir citi, kuri arī no mums grib tikai ņemt, neko nedodot preti.

Mēs nesaprotam pašu svarīgāko – lai kaut ko saņemtu, kaut kas ir jādod. Pat uz baznīcu cilvēki iet, lai kaut ko prasītu, lūgtu. Mēs aizmirstam, ka arī paši varam dot. Turklāt vissvarīgāko – mīlestību pret otru. Kad cilvēki to apjautis, viņiem viss būs. Kad tiks apzinātas pašas svarīgākās vērtības un apjausts, ka mantiskais nav pats galvenais, būs gan labi cilvēki apkārt, gan labklājība. Sāksim ar sevi, nevis nosodīsim tos, kas ir mums apkārt.

Negatīvā transformēšana

Strādājot par psihoinformaciologu, īpašu uzmanību pievēršu karmas korekcijai. Cilvēku piesārņotā karma ir saslīmšanu pamatcēlonis, diemžēl viņi paši to bieži vien pat nenojauš. Orientācija uz fizisko ķermeni, uz sekām, nevis uz cēloni, ir bezjēdzīga un bīstama, tāpat kā milzīgu līdzekļu tērēšana ciņai ar slimībām, nevis to izraisītājiem. Tam pamatā ir informācijas trūkums par kosmosa (makrosistēmas) un cilvēka (mikrosistēmas) pamatuzbūvi un savstarpējo mijiedarbību. Ar jaunajām tehnoloģijām, ko esmu apguvis pie profesora A. Ignatenko, cilvēka karmas korekcija un attīrīšana notiek ātri un efektīvi, nodrošinot rezultātus un ļaujot cilvēkam strādāt pašam ar sevi.

Svarīgi apzināties, ka karmu palielina arī negatīvā informācija, kas katru dienu gāžas pār mums no apkārtējās vides, cil-

Vienīgais, kas mums traucē sasniegt mūsu pozitīvos mērķus un realizēt ieceres, ir mūsu karma.

vēkiem, Visuma antipasaulēm, plašsaziņas līdzekļiem un pašu nekontrolētām emocijām. Izolēties no tā visa mūsdienu cilvēkam faktiski nav iespējams, taču var iemācīties kontrolēt un transformēt negatīvo informāciju, tādējādi novēšot tās graujošo ietekmi uz sevi un tuvākajiem.

Lāstu nav

Karma ir negatīva informācija, ko mēs esam saņēmuši ar savu līdzšinējo rīcību. Šo informāciju mēs ņemam līdzī arī no iepriekšējām dzīvē, un tā summējas ar šajā dzīvē sastrādāto negatīvo. Ta nav tikai rīcība, bet arī mūsu domas, mūsu attieksme pret dzīvi un apkārtējiem cilvēkiem. Šo informāciju ir ļoti būtiski pārveidot, atstrādāt, lai varam labi un brīvi dzīvot nākotnē. Vienīgais, kas mums traucē sasniegt mūsu pozitīvos mērķus un realizēt ieceres, ir mūsu karma. Tie nav nekādi lāsti, nekādas ļaunas acis, tā ir vienīgi mūsu pašu karma, kas mijiedarbojas ar visām apkārtējām likumsakarībām un situācijām. Lai mēs varētu brīvi dzīvot bez šiem šķēršļiem, mums ir jāapzinās savas rīcības sekas un jābeidz pildīt karmas trauks ar negatīvo informāciju. Jāsāk dzīvot, ievērojot kosmosa likumus, un jāvairo mīlestība, tad būs visas iespējas realizēt visus 100% enerģijas potenciālu. ●

Melnās atraitnes plīvurs

Gari, ogļmelni mati kā zīda lakats slīd pār viņas muguras perfekto izliekumu. Koši sarkanas lūpas, jūraszilās acis un graciozas, vijīgas kustības, ko pavada vīriešu izsalkušie skatiņi. Skaistums, kas spēj nogalināt. Kā tādu sievieti var nemīlēt? Tāds jautājums bieži iešaujas prātā, satiekot krāšņu vientuļņu dāmu. Diemžēl attiecības nav ilglaicīgas, jo vīrs drīz vien aiziet aizsaulē. Pēc kāda laika tas pats atkārtojas ar otru vīru. Kas ir šīs sievietes, ko tautā dēvē par melnajām atraitnēm? Netaisnības valgos sapinušās sievietes vai arī skauģu uzlikta lāsta upuri?

▼ *Ilze Pole*

Jebkurš, kas piedzīvojis mīlotā cilvēka zaudējumu, zina, cik neiespējami pirmajā mirklī šķiet vēlreiz iemīlēties. Sirdi pēkšņo tukšumu aizpildīt nav tik vienkārši kā no jauna ieliet glāzē vīnu. Sieviete, ja viņai nav jācēnšas būt stiprai bērnu dēļ, var aizvērt savu sirdi uz ilgu laiku, varbūt pat visu mūžu. Tomēr tās, kas izdzīvojušas sāpīgo zaudējuma posmu un ir gatavas mesties jauna mīlotā cilvēka apskāvienos, reizēm baidās no likteņa jaunā pirksta atkārtotas piezagšanās laimīgajai ģimenes dzīvei. Un tad tas notiek. Gluži kā zibens spēriens – jauna traģēdija. Arī otrais vīrs pārāgri tiek aizsaukts uz viņsauli. Tādos brīžos droši vien ir tukstošiem jautājumi, bet visuzmācīgākais ir viens: kāpēc tas notiek ar mani? Atbilde tiek meklēta pie dziedniekiem, psihologiem, mācītājiem... Citi šādus gadījumus sauc vienkārši par sakrītībām, bet ir tādi, kuri tic baīsā lāsta – melnās atraitnes plivura – eksistencei. Kā radies lāsts, un vai patiesi ir iespējams nolādēt cilvēku tā, ka viņu piemeklē tik šausminošas nelaimes? Varbūt tas ir tikai šarlatānu izdomāts triks, lai no nelaimīgajām sievietēm izkrāptu pēdējo santīmu? Viedokļi atšķiras, tomēr skaidrojumus atraitņu likstām steigz piedāvāt daudzi.

Skaidība kā dzinulis

Krievijas pilsētas Abakanas iedzīvotāja Klaudija Suhorukova allaž valdzinājusi pretējā dzimuma pārstāvjus. Ar savu šarmu viņa apbūrusi gan jaunus, gan gados vecākus vīriešus. Kādu dienu vecmāmiņa, skatoties uz trīspadsmitgadīgo mazmeitu, jautāja: "Cik tad vīriešu tu pavādīsi no šīs saules?" Toreiz meitene nesaprata šā jautājuma jēgu, bet vēlāk tas skanēja ausīs kā atgādinājums par viņas sarežģīto likteni. Meitenes tēvs nomira brieduma gados, un viņas māte tā arī neaprecējās otrreiz. Visi vīrieši, kas parādījās Klaudijas mātes dzīvē, tikpat ātri no tās pazuda. Klaudija apprecējās 21 gada vecumā ar septiņus gadus vecāko Andreju. Viramāte par šīm laulībām nebija sajūsmā un uz-

skatīja, ka jaunā sieva viņas dēlam var atnest tikai nelaimi. Laikam mātes sirds nojauca šausminošo likteni, bet tas viņai neliedza mīlēt savu mazmeitu, ko pēc gada laulībā dzemdēja Klaudija. Dašenka bija Klaudijas kopija. Kad Dašai palika četri gadi, viņas tēvu Andreju aizveda uz slimnīcu. Infarkts. Klaudija darīja visu, lai vīru izārstētu, taču pēc gada viņu piemeklēja otrais infarkts. Pēc diviem gadiem Andrejs nomira. Bērēs viramāte ar naidu izmeta: "Melnā atraitne!" Vīrs viņas dzimtas sievietēm karājās lāsts.

To cilvēku vidū, kas tic lāstu eksistencei, melnās atraitnes plivurs tiek uzskatīts par vienu no smagākajiem. Tas nes līdzī-

Pēc diviem gadiem
Andrejs nomira.
Bērēs viramāte ar
naidu izmeta: "Melnā
atraitne!" Vīrs viņas
dzimtas sievietēm
karājās lāsts.

nelaimi, slimību un nāvi. Lāstu spēj uzlikt tikai ļoti pieredzējuši un spēcīgi magi, un tas var tikt pārmantots no paaudzes paaudzē. Tapēc melnās atraitnes plivuru sauc arī par dzimtas lāstu. Sievietes ar tā saukto bezlaulības vainagu parasti iztēlojas melnā krāsā un it kā tumšā plivurā ietītas. Tā arī radies lāsta nosaukums.

No melnajām atraitnēm apkārtējie baidās kā no uguns. Lielākajā daļā gadījumu visi melnās atraitnes vīri nomirst nedabīgā nāvē: slepkavība, autokatastrofa, nelaimes gadījums vai smaga slimība. Bieži lāstu uzliek skaistām, šarmantām un veiksmīgām sievietēm, ap kurām vīrieši mudž kā bites pie stropa. Vīriešu lielā uzmanība liek sausīties konkurentēm, kas, skaidības dzimtas, meklē nežēlīgākās metodes, kā atņemt

šīm sievietēm viņu dzīves gaišākos mirklus.

Krievu bioenerģētiķe Lilija Hasapetova aprakstījusi vienu šādu gadījumu: "Zinu kādu biznesa sievieti, kura dzīvo Kijevā. Viņai lāstu pasūtīja labākā draudzene, jo tai skauda sievietes panākumi biznesā, greznais dzīvoklis un veiksmīgi satiktais mīlotais. Sieviete zaudēja savu vīru autokatastrofā. Pēc diviem gadiem atkal apprecējās, laimīgi nodzīvoja kopā trīs gadus, līdz viņas acu priekšā mīlotais aizrijās un nomira. Vīrieši ar dāmām, kurām uzlikts lāsts, nodzīvo ne vairāk kā divus līdz trīs gadus. Pat ja neapprecas, bet tikai dzīvo kopā un dala kopīgu gultu. Ja tāda laulībā piedzimst meitenes, viņas precīzi atkārtō savas mātes likteni. Ja piedzimst puisēns, viņš var aiziet bojā vardarbības dēļ. Cilvēks, kurš lūdz uzlikt kādam šādu lāstu, nekad nebūs laimīgs un drīz sāks slimot." Patiesi, skaidība ir viens no visspēcīgākajiem dzinuljiem, kas aptumšo prātu un liek cilvēkam kerties pie visļauņākajiem līdzekļiem, lai panāktu savu. Rakstniece Zenta Mauriņa ir teikusi: "Skaidība ir visvecākais kaitēklis cilvēka dvēseles dzīvē." Tomēr, tāpat kā viss labais, arī sliktais mēdz nākt atpakaļ.

Dziednieks Rolands Tiltiņš ir dzirdējis par melnajām atraitnēm un atzīst, ka nelaimju cēlonis var būt uzliktais lāsts. Latvijā viņš saskāries tikai ar vienu tādu gadījumu. "Es zinu sievieti, kurai trīs vīri ir traģiski aizgājuši bojā – divi autoavārijās, viens pakārās. Šī sieviete dzīvoja Tukumā. Tā kā Tukums ir maza pilsēta, runas ātri izplatījās. Viņa bija ļoti simpātiska sieviete, un, tiklīdz kāds nepazīstams vīrietis ar viņu sāka tikties, draudzība neilga vairāk par trim mēnešiem. Man bija pazīstami draugi, kam viņa ļoti patika, bet tie neuzdrošinājās viņu valdzināt, jo baidījās."

Tomēr dziednieks uzsver, ka bieži lāsts ir tikai šarlatānu izspēlēts triks. "Lāsts ir viens no šarlatānu ieročiem. Piemēram, tu esi nolādēts. Aizej pie dziednieka, kurš šo lāstu tev it kā noņem. Atnāc mājās – vīrs ir skaidrā, bērns skolā pelna tikai desmitniekus, kaimiņiene lūdz piedošanu, darbā priekšnieks atvainojas un pieliek pie algas – lūk, tad tu

1912. gadā viņas ģimeni nolādēja, un līdz mūsdienām neviens no dzimtas vīriešiem nav sasniedzis 40 gadu vecumu. Viens, divi vai trīs var būt sagādīšanās, bet, ja ir vairāk, tas liek domāt par lāsta esamību.

saproti, ka ir noņemts lāsts! Bet citos gadījumos tu jau nemaz nevari nojaust, ka kaut kas ir mainījies,” teic Tiltiņš. Dziednieka praksē ir bijis arī gadījums, kas līdzinās Kennediju dzimtas lāstam, kur vīrieši gājuši bojā tragiski. “Pie manis atnāca viena sieviete, kas parādīja dzimtas koku, kurā bijuši 17 vīrieši. 1912. gadā viņas ģimeni nolādēja, un līdz mūsdienām neviens no dzimtas vīriešiem nav sasniedzis 40 gadu vecumu. Viens, divi vai trīs var būt sagādīšanās, bet, ja ir vairāk, tas liek domāt par lāsta esamību,” – tā Rolands Tiltiņš.

Dziednieks Kaspars Vidovskis netic šāda lāsta iespējamībai. “Pats ar savām domām, uzskatot, ka ir uzlikts lāsts, cilvēks ieslēdz negatīvo programmu, kas var atnest nelāimes. Cilvēki maldīgi domā, ka eksistē lāsti, bet patiesībā tādu nav. Cilvēks nevar iespaidot otru cilvēku uz ļaunu. Var tikai uz labu. Ļaunajam nav tik liels spēks kā labajam.”

Nāvējšais šarms

Daudzos gadījumos par iemeslu melnās atraitnes lāstam ir sievietes negatīvā, ļoti spēcīgā enerģētika, kas izposta partnera dzīvi. Pati sieviete pat nenojauš, ka ļaunums var nākt no viņas pašas. Bieži šīs sievietes ir ļoti skaistas, un skaistums ļauj viņām viegli pievilināt vīriešus. Apburts ar sievietes pievilcību, vīrietis pat nenojauš, cik bīstama var būt mīlotā. No sākuma viņš nepievērš uzmanību dažām veselības problēmām, kas sākas drīz pēc viņu satikšanās. Pēc tam jau parādās problēmas biznesā un saskarsmē ar apkārtējiem. Krievu psiholoģe Olga Klima ir rakstījusi: “Vairākums no viņām ir izaugušas ģimenēs, kur sieva valdījusi pār vīru. Šī pieredze kļūst par viņu dzīves programmu, ko viņas uzsūc reizē ar mātes pienu. Pieaugušas viņas šo modeli pārnes uz savu ģimeni. Šādas sievietes zemapziņas ietekmē sev par partneri izvēlas vājus un slimīgus

MELNĀ ATRAITNE – SLAVENĀ KRIEVU AKTRISE NATĀLIJA KUSTINSKA

Natālija Kustinska bija precējusies piecas reizes. Vīri aktrisei ilgi neatradās līdzās. Viņi aizgāja ne tikai no viņas, bet arī no dzīves.

Tās ir krāšņas, spilgtas būtnes, labas aktrises ar pārspīlētu dramatismu. Māka manipulēt ar cilvēkiem, tostarp vīriešiem, ir daļēji iedzimta, daļēji izkopta dzīves laikā.

vīriešus, ar kuriem vieglāk manipulēt. Zaudējot vienu, viņas nākamo meklē līdzīgu.”

Lai arī sieviete domā, ka viņa ir miļa un gādīga, viņa ar savām mātišķajām rūpēm nepazināti var pazudināt vīrieti. Kaspars Vidovskis par iespējamo melno atraitņu esamības iemeslu min negatīvo karmisko programmu, kas kā aste var vilkties no paaudzes paaudzē. “Tā ir sava veida iznīcināšanas programma, kas darbojas. Šī programma var nākt no iepriekšējām dzīvēm vai arī pa dzimtas līniju. Ja kāds atrisina šo problēmu, nelaimju saite pārtrūkst, un visas līkstas beidzas.” Pēc dziednieka domām, cilvēka ļaunie darbi iepriekšējās dzīvēs var rezultēties šajā dzīvē.

Lai arī vairāku vīru nāves var būt tikai sakritība, dziednieks uzskata, ka, sākot vainot citus savās nelaimēs, sieviete var iedarbināt šo karmisko programmu un pati piesaukt nākamo nelaimi. “Bez iemesla šīs nelaimes nenotiek. Neviens nemirst tāpat vien, un arī vainas sajūta neparādās no zila

✦ Pirmais vīrs kinorežisors Jurijs Čuļukins traģiski aizgāja bojā Mozambikā, iekrītot lifta shaftā.

✦ Otrais vīrs Oļegs Volkovs strādāja tirdzniecībā un vairākas reizes mēģināja izdarīt pašnāvību.

✦ Trešais vīrs kosmonauts Boriss Jegorovs nomira ar sirdslēkmi divus gadus pēc šķiršanās no Natālijas.

✦ Ceturtais vīrs profesors Genādijs Hromušins drīz

pēc kāzām salauza plecu. Operācijas laikā organismā tika ienesta infekcija, un viņš ātri “sadega”.

✦ Civilvīrs kaimiņš Vladimirs smagi saslima, tiklīdz bija saņēmis iet laulāties. Operāciju viņš diemžēl nepārcieta.

✦ Aktrises dēlu Dmitriju atrada mirušu, kad viņam bija tikai 33 gadi.

✦ Aktrises mazdēls nomira vēl pavisam mazs.

gaisa. Ja sieviete jūtas vainīga vīra nāvē, tad ir jābūt iemeslam šim sajūtām,” – tā Kaspars Vidovskis.

Mēs noteikti esam dzirdējuši par liktenīgajām sievietēm un sievietēm vampiem, tomēr, kā uzskata psiholoģe Ingrīda Cera, šādas sievietes neinteresē vārguļi un neveiksminieki. “Tās ir krāšņas, spilgtas būtnes, labas aktrises ar pārspīlētu dramatismu. Māka manipulēt ar cilvēkiem, tostarp vīriešiem, ir daļēji iedzimta, daļēji izkopta dzīves laikā. Viņas piesaista turīgus, veiksmīgus vi-

riešus, kam tādas sievietes ir kārtējā virsotne un sasniegums. Bez šaubām, vīrieši var padarīt sev galu aiz izmisuma, kad viņus izputina vai pamet, bet tas vairāk nāk no filmām un 18.–19. gadsimta vēstures. Sievietes, kas piesaista psiholoģiski vārgus vīriešus, drīzāk ir sievietes–mātes,” skaidro psiholoģe. Mātišķā tipa sievietes meklēs cilvēku, par kuru rūpēties un glābt, tāpēc iespējams, ka viņas pārdzīvos savus vīrus. Pēc psiholoģes domām, tādi vīrieši var būt ar smagām atkarībām, ļoti slimi vai ar riskantu dzīvesveidu,

PAR MELNAJĀM ATRAITNĒM SAUC ARĪ:

† indīgus, melnus zimekļus, kuru inde ir 15 reizu spēcīgāka nekā klaburčūskai. Šāds nosaukums tiem dots tāpēc, ka mātīte pēc pārošanās mēdz nogalināt un apēst tēviņu;

Ja bēdu process nav izdzīvots, var rasties bailes, ka jaunās attiecības arī var beigties un atkal būs jāpārdzīvo zaudējums. Neizdzīvotais zaudējums neļauj veidot jaunas attiecības un barojas no veciem notikumiem.

un tādā veidā sieviete-māte var realizēt savu nozīmīgumu. "Šādas sievietes, iespējams, neapzināti izvēlas dzīvotnespējīgus partnerus. Acīmredzot savu lomu spēlē stereotipi, proti, mēs, nespējot paciest vientulību, ikreiz izvēlamies iepriekšējam līdzīgu partneri. Svarīgu lomu var spēlēt arī nepilnvērtības komplekss. Sieviete domā: "Kam gan citam es esmu vajadzīga?! Lai arī vārgs un slims, bet vismaz es esmu pie vīra," teic Ingrīda Cera.

Izdzīvot sāpes

Dabīgi, pēc šādām vairākkārtējām nelaimēm sievietes baidās uzsākt jaunas attiecības, iztiek ar islaicīgiem romāniņiem vai piedzīvo nervu sabrukumu. Psihologe Inga Gaile tuva cilvēka zaudēšanu iedala vairākās stadijās. "Pirmā ir noliegšanas stadija, kad tiek noliegta esošā situācija, piemēram, "Viņš nav miris". Tad seko dusmu stadija – zaudējumu

piedzīvojušais cenšas citus vainot notikušajā. Tie var būt jebkuri cilvēki, kuri kaut kā bijuši saistīti ar aizgājēju. Var vainot arī zaudēto cilvēku, kurš atstājis viņu. Ja šajā stadijā radušās dusmas netiek izraģētas un paliek cilvēkā, tās var sekmēt depresijas rašanos, slimību attīstību. Tālāk seko kompromisa stadija, kad cilvēks apzinās zaudējumu un sāk ar to samierināties. Kompromisa stadiju nomaina depresijas stadija. Tā ir bēdu tipiska izpausme – skumjas pēc aizgājēja. Šajā stadijā cilvēks sastopas ar spēcīgām emocijām, piemēram, vainas sajūtu. Adaptācijas pēdējā stadijā cilvēkam jāuzsāk dzīve bez aizgājēja. Cilvēks apzinās, ka nevajag papildīt visu dzīvi ar zaudējuma sāpēm."

Psihologe uzskata, ka sērojošajam ir jāspēr vairāki soli, lai atgrieztos normālā dzīvē: jāatzīst zaudēšanas fakts, jāpārdzīvo zaudējuma sāpes, jāpārorganizē apkārtējā vide bez aizgājēja, jāizveido jauna attieksme pret mirušo un jāturpina dzīvot. "Ja zaudējums

ir pārdzīvots, notiek notikuma pieņemšana, rodas iespējas turpināt dzīvot, veidot jaunas, emocionāli papildītas attiecības. Ja bēdu process nav izdzīvots, var rasties bailes, ka jaunās attiecības arī var beigties un atkal būs jāpārdzīvo zaudējums. Neizdzīvotais zaudējums neļauj veidot jaunas attiecības un barojas no veciem notikumiem."

Ari psihologe Dace Lasmane uzskata, ka sievietes, kas nesen pārdzīvojušas mīlotā cilvēka zaudējumu, sasteigti metoties jaunās attiecībās, pakļauj pārdzīvojumiem arī savu jauno dzīvesbiedru. "Līdz ar vīru nomirst arī kāda būtiska sievietes daļa, reizē ar vīru sieviete apglabā arī daļu savu cerību, sapņu, atmiņu. Vīrietis, kas ienāk ģimenē pēc tam, kad iepriekšējais vīrs nomiris, uzņemas ciņu ar nāvi, ar tukšumu. Jo sieva nereti enerģētiski vēl ir kopā ar mirušo, neapzināti nespēj pārslēgties uz jauno realitāti. Viņa vēl ir kopā ar mirušo vīru, iespējams, mil to vairāk, jo ir bijusi ar viņu kopā ilgāku laiku... Mīlestības pilnu atmiņu ir vairāk ar mirušo vīru nekā jauno... Un jaunais vīrs neapzināti grib būt tur, kur mīlestības ir vairāk – mirušo pasaulē," atzīst psihologe.

Lāsta atbalstītāji par vienīgo iespējamo atpestīšanas veidu no nelaimju sērijās uzskata lāsta noņemšanu pie profesionāļa, kurš nodarbojas ar šāda veida bursanām. Tādējādi arī nākamie vīri tiek pasargāti no melnās atraitnes negatīvās programmas. Tomēr

Neiespējamo lietu svētā

SVĒTĀ RITA

- ✦ Dzimusi 1381. gadā Umbrijā, Itālijā.
- ✦ Mirusi 1457. gadā Kašas klosterī.
- ✦ Piemiņas diena – 22. maijs.
- ✦ Kristīgo ģimeņu aizbildne.

Šķista kā lilija, vienkārša kā balodis, paklausīga kā eņģelis – tā laikabiedri esot raksturojuši **Svēto Ritu**. Viņa ir viena no visvairāk mīļtajām svētajām katoļu baznīcā, iespējams, tāpēc, ka viņai atšķirībā no daudzām svētajām bijis parastas sievietes liktenis: vīrs, bērni, ģimenes rūpes un prieki, kaislības un satricinājumi. Varbūt tieši par to Rita ir saņēmusi svētuma slavu, turklāt viņu dēvē par neiespējamo lietu svēto, jo, vēršoties pie viņas, daudziem ir izdevies atrisināt šķietami neatrisināmas un bezcerīgas problēmas.

▼ *Auguste Ezeriņa*

No Dieva izlūgtais bērns

Rita piedzima 1381. gadā Antonio un Amatas Lotti ģimenē kā vienīgais bērns – jo vecāki, ļoti dievbijīgi kristieši, bija ļoti krietni gados. Ļoti iespējams, ka, tāpat kā daudzos Bibēlē aprakstītajos gadījumos, arī Rita bija no Dieva izlūgtais bērns gluži kā Svētais Jānis Kristītājs, kas Svētajā

Elizabetei piedzima jau prāvā vecumā, ap-
liecinādams, ka "Dievam nav nekā neiespē-
jama". Ritas dzimšanas vieta ir Rokaporenas
ciematiņš Umbrijas apvidū, kas pirms viņas
jau bija baznīcai dāvājis tādus izcilus svētos
kā Benediktu no Nursijas un viņa māsu Svē-
to Sholastiku, Svēto Francisku un Svēto Klā-
ru no Asizes un daudzus citus labi pazista-
mus un iecienītus svētos.

Lūdzot par vīra slepkavu un dēlu nāvi

Sešpadsmit gadu vecumā Rita tika izdota
par sievu Paolo Mančini, straujas dabas cilvē-
kam, kurš sadusmojies ātri vien ķērās pie ie-
ročiem; arī par labu kristieti viņu varēja dēvēt
tikai nosacīti. Laulībā piedzima divi dēli. Ri-
ta bija priekšzīmīga sieva un māte, kaut arī tas
nebūt nebija viegli, daudzreiz bija jācieš vī-
ra ātrsirdības un neapdomības dēļ. Tikai viņas
lūgšanu, pacietības un maiguma ietekmē
Paolo pārveidojās un ar laiku nopietni pie-
vērsās kristīgajai ticībai. Paolo pārvērtība bija
tik dziļa, ka viņš pat atteicās nēsāt ieročus, kas
tiem laikiem bija diezgan neparasti.

Rita un Paolo kopā nodzīvoja astoņpads-
mit gadus, tomēr šī laulība pārtrūka ļoti tra-

No krustā piesistā
Jēzus ērkšķu kroņa
atdalījās viens ērkšķis
un iedūrās Ritas pierē.
Brūce viņai sagādāja
daudz ciešanu, jo
nepārtraukti strutoja
un briesmīgi smakoja,
tāpēc mūķenei nācās
piecpadsmit gadu
dzīvot vienatnē,
nošķirtai no citām
māsām.

Sapratusi, ka nespēj dēlus atrunāt no no-
doma atriebt tēva nāvi, izmisumā Rita lū-
dzās, lai labāk Dievs atņem viņai bērnus, ne-
kā pielauj, ka tie aptraipa rokas ar asinīm un
krit nāvīgajā grēkā. Dievs Ritu uzklausīja –
abi zēni viens pēc otra saslima un nomira, uz

vi veltītu Dievam un lūgšanām. Tomēr viņas
lūgums pēc uzņemšanas tika norai-
dīts – klostera vadība baidījās, vai tikai Rita
neiesaista arī turienes ļaudis iespējamajos at-
riebības plānos, turklāt klosterī vispār nebi-
ja pieņemts uzņemt atraitnes. Kad Ritas lū-
gums tika noraidīts vēl vairākas reizes, kādā
lūgšanā sievietei parādījās Svētais Jānis Kris-
tītājs, Svētais Augustīns un Svētais Nikolajs
no Tolentino, 13. gadsimta augustiniešu tēvs,
kura kanonizācijas process Ritas dzīves laikā
vēl nebija beidzies. Sie svētie aicināja Ritu viņ-
niem sekot. Neizprotot, vai tas ir sapnis vai īs-
tenība, Rita sekoja, bet, kad vizija izgaisa, viņa
pēkšņi bija nonākusi augustiniešu klostera
telpās. Klosters vadība bija bezgala pārsteigta
par to, kā Rita bija iekļuvusi klosterī, jo visas
durvis bija noslēgtas, un, iztulkojusi šo brīnu-
mu kā zīmi, ka Dievs vēlas, lai Rita būtu šā
klostera mūķene, viņu tomēr pieņēma.

Klostera dzīvē Rita pilnībā pievērsās
lūgšanām, gandarīšanai un gavēņiem. Reiz,
kamēr sieviete bija iegrimusi lūgšanās, no
krustā piesistā Jēzus ērkšķu kroņa atdalījās
viens ērkšķis un iedūrās Ritas pierē. Brūce
viņai sagādāja daudz ciešanu, jo nepārtrauk-
ti strutoja un briesmīgi smakoja, tāpēc mū-
ķenei nācās piecpadsmit gadu dzīvot vienat-
nē, nošķirtai no citām māsām. Netrūka arī
tādu māsu, kas uzskatīja, ka smakojošā brū-
ce Ritas pierē ir viņai uzlikts Dieva sods par
vīra grēkiem. Cilvēki no Ritas izvairījās, ta-
ču viņa visas mokas pazemīgi panesa, veltot
tās Dievam. Klosterī Rita nodzīvoja četrdes-
mit gadus.

LŪGŠANA SVĒTAJAI RITAI NO KAŠAS

Visvarenais Dievs, tev labpatika dāvēt
Svētajai Ritai tik lielu žēlastību, ka viņa spēja
mīlēt savus ienaidniekus, kā arī nest savā
sirdī un uz savas pieres tavas mīlestības
un tavu ciešanu zīmi, dāvā mums viņas
aizlūgšanu un nopelnu dēļ žēlastību, ka mēs
spētu saudzēt savus ienaidniekus tāpat, kā to
darīja viņa, un uzlūkot tavu ciešanu sāpes tā,
lai mēs saņemtu atalgojumu, kas ir apsolīts
lēnprātīgajām un satriektajām sirdīm. Tu, kas
dzīvo un valdi mūžīgi mūžos. Āmen!

Rožu smarža no brūces

Savas dzīves pēdējos četrus gadus, bū-
dama smagi slima, Rita pavadīja uz gultas.
Īsi pirms nāves strutojošā brūce uz pieres
kļuva rubinsarkana un sāka izdalīt saldu ro-
žu smaržu, bet, kad Rita 1457. gada 22. mai-
jā nomira, smarža sāka izdalīties no visas viņas
miesas un klostera baznīcas zvani sāka
zvanīt paši no sevis. Ļaužu, kas vēlējas no Ri-
tas atvadīties, bija tik daudz, ka nācās mūķe-
nes mirstīgās atliekas izlikt baznīcā, un, tā kā
Ritas ķermenis nesāka trūdēt, to tā arī atstā-
ja baznīcā. Tas Kašā aplūkojams vēl šobalt-
dien. Pāvests Leons XIII 1900. gada 24. mai-
jā pasludināja Ritu no Kašas par svēto, bet
2000. gadā Svētās Ritas mirstīgās atliekas ti-
ka svinīgi pārvestas uz Romu.

Svētā Rita parasti tiek attēlota ar rozi un
krucifiksu rokās, kā arī ar ērkšķi, kas iedū-
ries viņas pierē. Lūgšanās viņa tiek dēvēta
par Umbrijas dārgakmeni, aizbildni bezce-
rībā un nomaldījušos labvēlīgo zvaigzni, par
neiespējamo lietu svēto. Ritu piesauc, lūdzot
palīdzēt bezcerīgās un neatrisināmās situāci-
jās, pie viņas vērsas, lūdzot palīdzību laulības
problēmu risināšanā. ●

nāves gultas nožēlojot savu vēlēšanos pēc at-
riebības un izligstot ar Dievu. Šo lūgšanu sa-
prast un pieņemt ir ļoti grūti, taču Rita ticēja,
ka tikai tādā veidā viņa varēs būt kopā ar sa-
viem bērniem mūžībā.

Klostera dzīve

Pēc dēlu nāves Rita palika gluži viena, jo
arī vecāki jau bija miruši, bet brāļu un mā-
su viņai nebija. Rita izlēma iestāties Kašas
augustiniešu māsu klosterī, lai atlikušo dzi-

ģiski. Kādu dienu Paolo atrada mirušu – viņš
bija nogalināts, visdrīzāk atriebjoties par kā-
du pārestību, ko Paolo, iespējams, bija nodar-
rījis slepkavas ģimenei. Nevar izslēgt, ka Rita
zināja, kas bija vainīgais, jo mazos ciematiņos
kaut ko tādu ir grūti noslēpt. Tikai ar dziļām
lūgšanām Rita atrada sevī spēku piedot sava
vīra slepkavam, taču abi dēli jaunības karstu-
mā bija apņēmušies atriebt tēva nāvi. Ritai
tas bija liels sarūgtinājums, jo pieņemt dēlu
grēku viņai būtu bijis vēl grūtāk nekā samie-
rināties ar vīra bojāeju.

MĪTISKI MISTISKAIS

Trīspadsmīt ir skaitlis, kas daudzus dara bažīgus un aizspriedumainus. Skaitlis pieminēts daudzos ezoteriskos tekstos un tiek vērtēts ne tikai par okulti, bet arī vēsturiski nozīmīgu. Vieniem tas sola nelaimi, citiem – veiksmi. Ko gan slēpj sevī šis mistiskais skaitlis 13?

▼ *Andris Bernāts*

Ar saknēm senatnē

Bailes no skaitļa 13 ir tikpat vecas kā pasaule. Jau antikajā pasaulē sengrieķu dzejnieks Hēsiods bridināja zemniekus nekad nesākt sēju 13. datumā. Laika gaitā bailes tikai vērsušās plašumā, un tās pat ieskaitītas fobiju grupā ar nosaukumu triskaidekafobija. Daudzviet pasaules viesnīcas iztiek bez trīspadsmītā stāva, lai lieki nesatrauktu un neiedzītu panikā triskaidekafobus. Pēc divpadsmitā stāva uzreiz seko četrpadsmitais. Gadās, ka daudzstāvu ēkās trīspadsmītā

Cilvēki piedēvē skaitlim
13 nelāgu slavu un
dzīvo ar lozungu
“Paši izdomājām, paši
baidāmies!”.

stāva vietā ir 12.A vai 12.B stāvs, un tas pats attiecas uz māju un kabinetu numuriem. Arī daudzās slimnīcās nav operāciju zāles ar skaitli 13, bet uz kuģiem – 13. kajītes. Dažās pilsētās nav 13. numura autobusiem un trolejbusiem, bet, piemēram, Florencē redzamās ēkas starp 12. un 14. namu rotā savāds numurs – 12½.

Daži vēsturnieki uzskata, ka šo baiļu saknes meklējamas jau sirmā senatnē. Piemēram, kāds no skandināvu mitiem vēsta par 12 dievu sanākumi Valhallā, kur nelūgts ieradies arī 13. viesis – ļaunais dievs Lokijs. Viņš pierunājis aklo tumsas dievu Hēdu ar saindētu bultu nošaut Balдру, kas bijis atbildīgs par prieku un laimi. Kad Baldrs gājis bojā, visa pasaule iegrimusi tumsā un sērās. Nelaimīgā skaitļa linija turpinās arī Jaunajā derībā, kur Jēzus Kristus nodevējis Jūda ir trīspadsmitais viesis pie Svētā vakarēdiena galda. Skaitļa 13 kontekstā arī piektdiena tiek uztverta kā nelaimi vēstoša. Tā ir diena, kad Jēzu Kristu piesita krustā, un daži Bībeles pētnieki domā, ka tieši piektdienā Ieva kārdināja Ādamu ar aizliegto augli un šajā dienā Kains nogalināja savu brāli Ābelu. Vien jāpiebilst, ka viduslaiku Eiropā mēdza uzskatīt – raganas pulcējas grupās pa divpadsmit, bet trīspadsmitais šajā kompānijā ir neviens cits kā nelabais.

Avārijas un katastrofas

Amerikas prezidents Franklins Rūzvelts nekad neceļoja 13. datumā un nekad nesēdās pie galda 13 cilvēku kompānijā. Otrā pasaules kara laikā Vācijā uzlabotais iznīcinātāja *He 112* modelis netika nosaukts par

Daži vēsturnieki uzskata, ka jēdziens “melnā piektdiena” ieviesies pēc skandalozajiem notikumiem 1307. gada 13. oktobrī, piektdienā, kad tika arestēti vairākums Tempļa ordeņa bruņinieku. Krusta karu laikā šis ordenis bija uzkrājis lielas bagātības un aizdevis naudu pat Eiropas valdniekiem. Par vienu no lielākajiem ordeņa parādniekiem bija kļuvis Francijas karalis Filips IV. Lai atbrīvotos no ordeņa un sava parāda, viņš izdarīja spiedienu uz Romas pāvestu Klementu V, kurš ordeni pasludināja par likvidētu. Pēc Filipa IV pavēles liela daļa tempļiešu bruņinieku tika arestēti, apsūdzot tos ķecerībā. Daļēji tam par pamatu kalpoja jauno bruņinieku uzņemšanas rituāls ordenī, kas noritēja slēpti no svešām acīm, sabiedrībā radot dažādus nostāstus un leģendas. Pirms tiesas bruņiniekus arī spīdzināja, lai no viņiem izspiestu nepatiesas liecības. Tiesas process ilga septiņus gadus, daudzus tempļiešus sodīja ar nāvi. Jau krietni vēlāk, 1907. gadā, rakstnieks Tomass Lousons iepazīstināja publiku ar savu grāmatu *Piektdiena. Trīspadsmitais*, kas ieguva fenomenālu popularitāti un vēlāk pat tika ekranizēta. Tas vien pastiprināja ticību faktam, ka piektdiena trīspadsmitajā datumā ir īpaša diena.

Un tā tik tiešām nav parasta, jo, kā liecina statistika, mūsdienu sabiedrībā ar attīstītu ekonomiku “melnās piektdienas” fenomens rada nopietnas problēmas. Ir pietiekami daudz jaužu, kas pakļauti triskaidekafobijai. Šajā dienā viņi maksimāli piebremzē savas aktivitātes: neslēdz līgumus, neiepērkas un neizklaidējas. ASV ekonomikā vien šī diena rada zaudējumus 800–900 miljonu dolāru apmērā.

Izcilais matemātiķis
Pitagors un
viņa sekotāji
neuzskatīja skaitli
13 par negatīvu
un postošu.
Tieši otrādi – par
skaitli ar radošu
potenciālu.

PIEKTDIENA AR VĪRUSU

Jēdziens “melnā piektdiena” droši iesaļojis arī mūsu modernajā laikmetā. Diezgan ātri šo fobiju pārtvēra un izmantoja datorvīrusu izgatavotāji. Pirmais vīruss *Jerusalem*, kas tika izsūtīts uz miljoniem datoru, tika palaists akurāt “melnajā piektdienā” – 1988. gada 13. maijā. Tam sekoja daudzi citi vīrusi.

Nelaimīgā skaitļa līnija ir arī Jaunajā derībā, kur Jēzus Kristus nodevējs Jūda ir trīspadsmitais viesis pie Svētā vakarēdiena galda.

He 113, bet gan par *He 100*. Līdzīgs scenārijs norisinājās ASV, arī tur nav iznīcinātāja *F-13*, pēc divpadsmitā nāca jauns modelis *F-14*.

Formula 1 autosacīkstēs nav bolida ar numuru 13, jo arī tur, kā izrādās, ļaudis nav brīvi no aizspriedumiem. Paši rīkotāji skaidro, ka pasaules autosporta attīstības pirmajos gados šis numurs ticis izmantots, taču vēlāk no tā atteikušies. Par iemeslu tam bijuši notikumi pagājušā gadsimta divdesmitajos gados, kad Francijas automobiļu ražošanas kompānijas *Delage* komanda piedzīvojusi divas katastrofas un gājuši bojā braucēji, kas startējuši ar 13. numuru. Tad arī Francijas Automobiļu klubs pieņēmis lēmumu vairs neizmantot 13. numuru, un vēlāk šis princips ieviests arī *F1* sacensībās.

Ar trīsdesmitgadsimta sirmu arī pazīstamais austriešu komponists Arnolds Šēnbergs, kas bija ekspresionisma virziena pārstāvis mūzikā, atonālās mūzikas un 12 tonu kompozīcijas sistēmas izveidotājs. Zīmīgi, ka viņš bija dzimis 13. datumā – 1874. gada 13. septembrī, ko pats uzskatīja par visnotaļ sliktu zīmi. Viņam bija tik paniskas bailes no skaitļa 13, ka viņš savas pēdējās operas nosaukumā pieprasīja veikt korekcijas. Operu sauc *Mozus un Arons* (*Moses und Aron*), nevis pareizi – *Mozus un Ārons* (*Moses und Aaron*), jo otrajā variantā burtu skaits nosaukumā ir tieši 13.

Komponista laikabiedri zināja stāstīt, ka reiz viņš kategoriski atteicies irēt māju, kuras numurs bijis 13. Viņš arī ļoti baidījies no dienas, kad viņam paliks 76 gadi, jo summā šie cipari dod 13. Savā dzimšanas dienā viņš gulējis gultā un gatavojies nāvei. To dienu viņš pārdzīvojis, bet vienalga nomiris 13. datumā, turklāt vēl "melnajā piektdienā" – 1951. gada 13. jūlijā. Kā vēlāk stāstīja komponista sieva, vēlā vakarā, 13 minūtes pirms pusnakts, viņas vīrs izdvesis vārdu "harmonija" un nomiris.

Par to, ka ar skaitli 13 kaut kas nav kārtībā, liecina arī traģiskais ASV kosmiskā kuģa *Apollo 13* lidojums uz Mēnesi. Kuģis startēja 1970. gada 11. aprīlī pulksten 14:13 no kompleksa 39 (trīs reiz 13), un tam vajadzēja ieiet Mēness orbitā 13. aprīlī. Tomēr tas nenotika, jo uzsprāga viens no skābekļa baloniem, līdz ar to sabojājās dzinējs, un tikai brīnums ļāva amerikāņu astronautiem atgriezties no lidojuma.

Ilūziju sabrukšana

Pētnieki uzskata, ka šā skaitļa galvenā nelaime ir tā, ka tas ir nākamais pēc divpadsmit, kuru daudzas ezoteriskās mācības uzskata par absolūtu un pilnīgu, par dievišķās harmonijas simbolu. Ar skaitli 13 sākas

jauns cikls, kas izjauc iepriekšējo līdzsvaru, un to var uzskatīt par iejaukšanos noslēgtā un pilnīgā sistēmā. Kā zināms, ir 12 mēneši, 12 zodiaki, 12 Olimpa dievi, 12 Herkulesa varoņdarbi, 12 apustuļi, 12 stūri Dāvida zvaigznei, 12 daļas Zālamana templim, 12 ribi pāri cilvēkam un tā tālāk. Tiek uzskatīts, ka skaitlis 13 izjauc to harmonisko pilnību, ko ietver skaitlis 12. Okultajā simbolikā 13 tiek uzskatīts par ļoti aktīvu, un tas zināmā mērā ir kā atslēga, lai saprastu un manipulētu ar kaut ko veselu. Šis skaitlis ir ekscentrisks, margināls, klistošs elements, atrauts no normālās lietu kārtības un Visuma ritma, tāpēc no kosmiskā redzesviedokļa skaitlis iniciē lielākoties postošas iniciatīvas. Trīspadsmit var sekmēt indivīda evolūciju, taču tas ārdā kopējo kārtību un traucē vispārējo harmoniju.

Protams, ne visi par to ir vienprātīgi. Daži mistiķi skaitli 13 vērtē kā universālu, kas var būt gan pozitīvs, gan negatīvs. Skaitlis iezīmē jauna cikla sākšanos un ilūziju sabrukšanu. Tas ir kā skats patiesībai acīs un simbolizē transformāciju – kā posms starp to, kas bija, un to, kas būs.

Ar dažādu nozīmi

Savs viedoklis ir arī numerologiem, kuri paūz uzskatu, ka 13 ir visnotaļ nekaitīgs skaitlis. Saskaitot ciparus, summā veidojas skaitlis četri, kas simbolizē stabilitāti. Tas ir tāpat kā galds, kuram ir četras kājas, vai kā debesis ar četrām pusēm. Numerologi ir pārliecināti, ka skaitlis 13 uz katru cilvēku iedarbojas citādi – vieniem palīdz, citiem

Vēl neviens skaitlis nav ticis uztverts ar tik lieliem aizspriedumiem un mānticību. Valda uzskats – ja pie viena galda apsēžas 13 cilvēki, viens no viņiem tuvākā gada laikā nomirs.

IZAICINĀJUMS MĀNTICĪBAI

Pasaulē nav trūcis drošminieku, kas uzdrošinājušies mest izaicinājumu mānticībai. 19. gadsimta otrajā pusē vairāki bagāti un ietekmīgi Ņujorkas uzņēmēji nodibināja klubu *Trīspadsmīt*. Kluba trīspadsmīt biedri pie viena galda pusdienoja katra mēnesa 13. datumā. Pirmās pusdienas notika piektdien, 1882. gada 13. janvārī, pulksten 20:13 kādas viesnīcas 13. numurā. Kluba biedra pirmā iemaksa bija viens dolārs un 13 centi, bet mēneša maksa – 13 centi. Ja kāds vēlējas iestāties līdz mūža beigām, viņam bija jāsamaksa 13 dolāri. Spītējot aizspriedumiem, kluba biedri bieži izbera sāli un sasita spoguļus. Viņiem bija daudz sekotāju – līdzīgi klubi tika izveidoti gan citviet Amerikā, gan Anglijā.

ne īpaši. Numeroloģijā tiek uzskatīts, ka trīspadsmīt ir to cilvēku skaitlis, kuri ir dzimuši no 1. līdz 19. datumam. Šie cilvēki ļoti labi sadzīvo ar skaitļa 13 vibrācijām, tāpat tie, kas dzimuši 22. un 31. datumā. Arī šiem cilvēkiem skaitlis 13 var būt pozitīvs.

Pirms gadiem septiņiem skaitļa pētnieki aicināja pievērst uzmanību kādam īpašam datumam – 2006. gada 13. oktobrim, kas iekrita akurāt piektdienā. Datums tiešām zīmīgs, jo šo ciparu kopsumma veido

skaitli $13=2+0+0+6+1+3+1+0$. Par liktenīgo datumu daudz runāja, rakstīja un prognozēja visādas likstas, tomēr visā pasaulē šī diena pagāja mierīgi – ārkārtas notikumi vai katastrofas netika fiksētas.

Numeroloģi uzsver, ka 13 ir karmiskā parāda skaitlis. Ja cilvēka numeroloģiskajā kodā vai dzimšanas datos parādās skaitlis 13, tas nozīmē, ka iepriekšējā iemiesojuma laikā cilvēks nekvalitatīvi vai nepietiekami rezultatīvi strādājis. Viņš darijis tikai to, kas sagādā-

jis prieku, un koncentrējies uz savām interesēm. Tāpēc šajā dzīvē cilvēks spiests strādāt īpaši daudz un neatlaidīgi, lai kompensētu parādus. Turklāt viņam tiek uzlikti godīguma un disciplīnas pārbaudījumi.

Laimīgs un veiksmīgs

Analizējot skaitli 13, neviļus jāsecina, ka tā nozīme ir atkarīga no tā, kā mēs uz to paskatāmies. Ne velti daudzi mistiķi to uzskata par

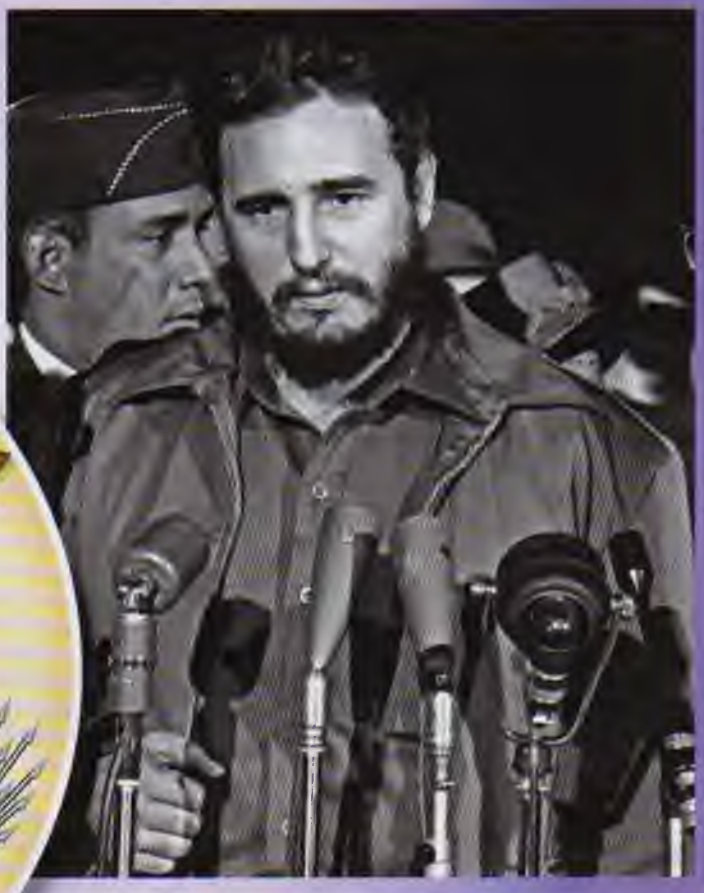

Kā izrādās, "melnajā piektdienā" proti, 1926. gada 13. augustā, dzimis arī pasaulē pazīstamais revolucionārs un Kubas līderis Fidels Kastro. ▶

▼ Skaitlis 13 ir klātesošs arī Amerikas Savienoto Valstu simbolikā, jo tieši tik štatu bija, kad nodibināja ASV. Amerikas ģerbonī redzamais ērglis kreisās kājas nagos tur 13 bultas, labajā – olīvu zaru ar 13 lapām un 13 ogām.

varenuma un stiprības simbolu, jo trīspadsmitais grupā ir pats spēcīgākais un varenākais. Un piemēri nav tālu jāmeklē: Zevs un 12 Olimpa dievi, Jēzus Kristus un 12 mācekļi. Turklāt Odisejs bija vienīgais, kas no 13 ceļojuma biedru grupas vesels izspruka no Ciklopa alas. Nevar nepieminēt, ka Japānas budisma panteonā ir 13 Budas. Majijiem un actekiem skaitlis 13 bija svēts un veiksmīgs, to nesaistīja ar nāvi un iznīcību. Maiju kalendārā bija 13 mēneši, bet horoskopā - 13 zodiaki. Trīspadsmitā zīme bija Čūsknesis.

Ari mūsdienu vēsturē ir piemēri, kas apliecina, ka 13 var būt arī laimīgs skaitlis. Pazīstamais šahists Garijs Kasparovs nešaubās, ka viņam šis skaitlis nes veiksmi. 1985. gadā viņš pieveica Anatoliju Karpovu ar rezultātu 13:11 un kļuva par trīspadsmito pasaules čempionu šahā.

Skaitlis 13 ir klātesošs arī Amerikas Savienoto Valstu simbolikā, jo tieši tik štatu bija, kad nodibināja ASV. Amerikas ģerbonī redzamais ērglis kreisās kājas nagos tur 13 bultas, labajā – olīvu zaru ar 13 lapām un 13 ogām, virs galvas tam ir 13 zvaigznes. Devīze *E pluribus unum* (*No daudziem viens*) sastāv no 13 burtiem. Ari sarkano un balto

svītru summa karogā ir 13. Kad Amerika vēl nebija pievienojusi Vērmontas štatu kā četrpadsmito, bija pieņemts katru gadu 4. jūlijā 13 reizes šaut gaisā no lielgabaliem un uzsaukt 13 tostus. Tas bija skaitlis, kas simbolizēja valsts vienotību un neatkarību.

Tapat jāpiemin, ka jūdu tauta izveidojās no divpadsmit Izraēla ciltīm, bet bija arī 13. hazari, kuru pēcnācēji ir lielākā daļa ebreju. Jūdu mistiskā mācība Kabala vēsta par 13 debesu strūklakām, 13 žēlastības vārtiem un 13 balzama upēm, kuras sagaidīs svētlaimīgo paradīzē. Ari Francijas karalis Ludviks XIII uzskatīja skaitli 13 par laimīgu. Austrijas princesi Annu viņš apprecēja, kad viņai bija 13 gadi.

Varenības atslēgas

Mēdz teikt, ka visbezkaislīgākā lieta ir statistika, un tā parāda, ka sadzīvē skaitlis 13 nebūt nav tas bīstamākais – vidēji šajā datumā notiek tikpat nelaimes gadījumu, cik citās dienās. Daži pat ironizē, ka daudzi laudis ir nevēlams. Cilvēki piedēvē skaitlim 13 nelāgu slavu un dzīvo ar lozungu "Paši izdomājām, paši baidāmies!"

Ari izcilais matemātiķis Pitagors un viņa sekotāji neuzskatīja skaitli 13 par negatīvu un postošu. Tieši otrādi – par skaitli ar radošu potenciālu. Savukārt rozenkreicēri bija

pārliecināti, ka cilvēka ceļš pie Dieva ejams caur 13 iesvētībām.

Krievu filozofs Vladimirs Solovjovs reiz teica: "Esiet uzmanīgi ar skaitli 13! Tas slēpj sevi daudz negaidītu pārsteigumu!" Un šie pārsteigumi varot būt gan negatīvi, gan pozitīvi. Kīnieši, japāņi un korejieši šo skaitli uzskata par veiksmīgu un bieži vien šajā datumā rīko kāzas. Agrākajos laikos okulto skolu adepti bija pārliecināti: "Kas izprot skaitļa 13 isto nozīmi, iegūst varenības un spēka atslēgas." Viņuprāt, skaitlis 13 tiecas veidot savu telpu un iegūt stabilitāti šajā haosa pasaulē. Tikai tad, kad cilvēks ignoirē šo skaitļa nozīmi un grib dzīvot pa vecam, viņš vairo haosu, kas ieviešas attiecībās ar līdzcilvēkiem. Un tādi cilvēki trīspadsmitajos datumos piedzīvo avārijas un nelaimes gadījumus, kas bridina par uzkrātajām negatīvajām enerģijām. Kam attiecībās ar skaitli 13 nav problēmu, var būt mierīgi. Tas nozīmē, ka viņi dzīvo pareizi.

Un vēl kāda sakritība. Trīspadsmitā kārts taro sistēmā nozīmē nāvi. Taro speciālisti gan iesaka šo nozīmi neuztvert burtiski. To drīzāk var interpretēt kā pārmaiņas dzīvē, šķiršanos, kāda procesa vai darba beigas. To var uztvert kā atteikšanos no vecajiem ideāliem un pāreju no viena dzīvesveida pie otru. Tas ir kā ražas laiks, kad jūsu iesētā sēkla ir nogatavojusies un laiks paņemt augļus. Jūs esat kaut ko iemācījušies, nu laiks pāriet nākamajā līmenī. Sākas jauns dzīves posms. ●

Dzimušas raganas

Daiga ieprecējās ģimenē, kur visas dzimtas sievietes dzīvoja ar pārliecību, ka ir raganas. Jaunā sieviete par to nesatraucās līdz brīdim, kad pašai piedzima meita.

Arni es satiku universitātes gaitēnos, abi studējām angļu filologos. Iesākumā mums bija čomiskas kursabiedru attiecības. Tiesa, patikt man viņš patika, taču ne tik ļoti, lai naktis nevarētu gulēt. Visvairāk mani piesaistīja viņa gudrība un erudīcija – ne velti otrajā kursā Arnis filoloģiju nomainīja pret jurisprudenci. Mēs varējām runāties stundām, gājām barot pīles vai uz kino. Mūsu sarunās daudz vietas tika atvēlēts viņa ģimenei, kas bija visai plaša. Arņa ģimenei Rīgā piederēja namipašums, kur zem viena jumta dzīvoja mājas cēlājs vectētiņš ar vecmāmiņu, mammas brālis ar ģimeni, Arņa mamma, trīs brāļi un māsa. Māja patiešām bija iespaidīga, un katram bija savs dzīvoklis. Beidzoties padomju laikiem, Arņa ģimene bija māju atguvusi. Par savu tēvu puisis runāja izvairīgi, zināju tikai to, ka pēc māsas piedzimšanas tēvs ģimeni atstājis un mamma bērnus no tēva sargājusi, nav ļāvusi tikties. Arnis bija vecākais dēls ģimenē, tāpēc no bērnības atcerējās tēva basketbolista cienīgo augumu, labo balsi un stiprās rokas. Arnis stāstīja, ka spīgtākās atmiņas par tēvu saistītas ar to, kā viņš mācījies braukt ar trīsriteni, pēc tam abi gājuši ēst saldējumu. Tagad tēvs dzīvojot Kurzemē, esot otrreiz precējies, un viņam esot diviņu puikas. Protams, Arnis savus pusbrāļus nav satīcis. "Mammai tas sāpētu," viņš īsi argumentēja.

Raganu mitekļi

Reiz Arnis palūdza mani palīgā izvēlēties dāvanu māsas puikam gada jubilejā. Es nedaudz samulsu, jo zināju, ka Arnim ir tikai viena māsa, kurai vēl nav pat astonpads-

mit gadu. Vai ir vēl kāda? Izrādījās, ka nav vis. Arņa māsa bija palikusi stāvokli, mācoties tikai 9. klasē, un uz sešpadsmit gadu jubileju uzdāvinājusi sev mazuli. Ar bērna tēvu nekāds kontakts netiekot uzturēts, paskaidroja Arnis.

"Tas jums ģimenē kaut kāds lāsts?" es pa jokam pajautāju. Atbilde mani pārsteidza: "Mums lāstu nevar uzlikt, jo visas ģimenes sievietes ir raganas." Redzēju, ka Arnis to domā nopietni. Neko vairāk necentos noskaid-

rot, lai gan isti normāli man tas nešķita.

Tovasar laivu braucienā mēs ar Arni kluvām par pāri, un es tiku iecelta dievietes kārtā – Arnis mani burtiski nēsāja uz rokām. Satiekoties es vienmēr tiku pacelta, izšūpota, apbērtā ar skūpstiem. Vienīgais, kas man kaitināja, bija bezierunu paklausība – lai ko es teiktu, Arnis piekrita, it kā viņam pašam savas viedokļa nebūtu. Tikai vienā lietā viņš parādīja raksturu – piektdienu vakari un svētdienu rīti pienācās viņa ģimenei. "Man jāparu-

nājas ar mammu un māsu, viņš teica, raksturodams šo pasākumu. Pienāca diena, kad tiku iepazīstināta ar viņa ģimeni. Tas bija vairāk nekā biedējošs. Vispirms Arnis mani atrādīja vecmāmiņai, pensionētai klavier skolotājai, kura mani nomērija ar skatienu no galvas līdz kājām. Sēdēju pie galda, kas bija pārklāts ar izšūtu galdautu, skrubināju cepumus, kas laikam gan vairāk bija paredzēti kā butaforija – tik sakalutuši un cieti –, un dzēru šķīstošo kafiju. Arnis bija pilnīgi pārvērties – ar padevīgu skatienu klausījās Arņa vectētiņš – padevīgs, dzīves nogurdināts vecuks. Šķīta, ka sieva izstūkusī visu viņa dzīvības sulu.

burkšķēja. Iztēlē uzbūru ainu, ka puikas kaut kur spaida skuķus, taču kļūdijos – izrādījās, Arņa brāļi bija sacēlušies pret mājās valdošo matriarhātu. Vidējais, dabūjis stipendiju, studēja ārzemēs, bet jaunākais brālis pēc skolas gāja piestrādāt par krāvēju un atteicās vest ārā māsas suni un mazgāt viņas istabu. Jā, jā, Arņa māsa bija ģimenes princese, viņa ne reizi nebija izmazgājusi savu dzīvokli vai veļu, toties perfekti pārzināja grima mākslu un jaunākās modes tendences.

Kad pēc visai divainās tikšanās mēģināju Arnim teikt, ka tas nav īsti normāli, viņš apvainojās un metās māsu aizstāvēt, stāstīdams par viņas grūto likteni, mazo bērnu un, protams, raganu būšanu.

Iegadījās, ka kādā radu un draugu burzīnā satiku puisī, kurš acimredzami bija nolēmis piedzerties. Atklājās, ka viņa dēlam nesen bijusi gada jubileja, bet viņš pat pa gabalu nevarot puiku redzēt. Viņš jau ticis izdzīts no dzemdību nama ar vārdiem: "Pazūdi! Tu pat meitu nevari uztaisīt! Nekam neesi derīgs." Klausoties iereibušā puisīta stāstu, savā galvā saliku puzli, kas skaidri apliecināja, ka puisīta bērna māte pavisam noteikti ir Arņa māsa.

Tas kļuva neizturami – milēties tikai tāpēc, lai viņa ieņemtu bērnu. Ceturtajā reizē beidzot piedzima meita, un ar to mūsu seksuālā dzīve beidzās. Viņa bija dabūjusi, ko gribēja, proti, meitu – raganu dzimtas turpinātāju.

"Viņa taču kā apmāta gribēja palikt stāvokli. Es pat nenojautu, ka viņa ir nepilngadīga. Parasti jau tik jauni skuķi taisni baidās palikt stāvokli. Es vēlējos būt ar viņu kopā. Es viņu milēju, bet viņai vajadzēja tikai manu spermu."

Tēva stāsts

Pēc kāda laika apjautu, ka arī es esmu stāvokli. Mēs ar Arni sākām gatavoties kāzām. Es uzstāju, ka arī tēvs jāaicina, Arnis iebilda, ka tas sāpinās mammu. Tad es pati, Arnim neko nesakot, nolēmu aizbraukt pie viņa tēva. Simpātiskais vīrietis mani sagaidīja savā ģimenes mājā un novēlēja izturību. "Tā ģimene ir traka," viņš teica un izstāstīja stāstu, kas lika nepatīkā noskūrināties. "Viju (tā sauca Arņa mammu) satiku Dziesmu svētkos. Mēs abi dziedājām kori. Ātri vien apprecējāmies, bet pēc kāzu nakts viņa pateica, lai viņai netuvojos. Pēc pāris nedēļām izrādījās, ka viņa ir stāvokli. Biju iecietīgs un neuzmācos ar savām vēlmēm. Vija riebumā novērsās no manis, ja mēģināju pieskarties. Piedzi-

ma Arnis. Vija pa telefonu tikai noteica, ka viņa būtu gribēju meitiņu. Drīz pēc tam sieva pārvērtās lurtkānā kaķenē un pārvērtās. Pēc neliela laika atkal palika grūta un no jauna sāka mani ienīst. Tas kļuva neizturami – milēties tikai tāpēc, lai viņa ieņemtu bērnu. Ceturtajā reizē beidzot piedzima meita, un ar to mūsu seksuālā dzīve beidzās. Viņa bija dabūjusi, ko gribēja, proti, meitu – raganu dzimtas turpinātāju. Vai jūs zināt, ka tajā mājā visas sievietes uzskata, ka ir raganas?" Es piekritoši pamāju ar galvu un pastāstīju arī gadījumu ar Arņa māsu. "Protams! Ticiet man, viņa neliksies mierā, kamēr nepiedzemdēs meitu. Vijas mātei tas izdevās ar otro piegājienu. Vismaz par kādu nelaimīgu vīrieti mazāk. Dzemdējiet tikai puikas! Parādiet tām raganām viņu vietu!" uz atvadām novēlēja Arņa tēvs.

Pēc kāzām es izmantoju visu savu ietekmi un panācu, ka mēs nedzīvojam dzimtas mājā. Mani tracināja iespēja, ka Arņa mamma un māsa jebkurā laikā varēja parādīties mūsu dzīvokli, jo viņām bija rezerves atslēga.

Spīts un apņemšanās

Mūsu pirmdzimtais bija puika. Arņa dzimtas sievietes par to neizrādīja nekādu interesi. Pa to laiku arī Arņa mātai bija piedzimis otrs dēls, nevis kārotā meita. Dienā, kad man piedzima meitiņa, uz dzemdību namu atskreja gan māte, gan māsa, pat vecmāmiņa ratiņos tika atstumta. Tas izskatījās pēc sektantisma, šķīta, ka visas šīs sievietes ir gatavas apēst manu meitu. Pēc viņu apciemojuma es pirmo reizi iedomājos par visiem melnajiem un negatīvajiem spēkiem. Lai arī neticu mistikai, es palūdzu uz palātu atnākt mācītājam un noskaitīt aizlūgumu. Savu meitiņu nomazgāju un drēbītes, kas viņai bija mugurā apciemojuma brīdī, izmetu. Biju kļuvusi paranoiska un, cik vien iespējams, izvairījos no viesiem, taču, ja citādi nevarēja, apsēju meitai ap kājiņu sarkanu diegu, jo kaut kur biju lasījusi, ka tas pasargā. Pēc Arņa dzimtas sievietes apciemojuma izslaucīju un izmazgāju istabu un atrāvu valā visus logus.

Arņa radnieču apciemojumi bija vairāk nekā baisi. Vīrs nesaprata manu šausmināšanos, pat apvainojās. Bet tad man paveicās – kādā gadījumā sakarā Arņa māsa beidzot tika pie kārotās meitas, un ceļš uz mūsu mājām tika aizmirsts. Līdz ar meitas ierašanos abi Arņa māsas dēliņi tika atstāti novārtā. Viņu vienīgais trūkums bija tas, ka viņi nav meitenes. Kādā nedēļas nogalē paņēmām puikas pie sevis, un tā viņi pie mums arī palika, jo viņu mamma pat nepainterēsējās, kā zēniem klājas. Žēl arī mazās meitenītes, kas tiek audzināta ar domu, ka ir ragana un viņas pienākums ir dzemdēt meitas. Diemžēl es neesmu tik stipra, lai cīnītos ar slimiem cilvēkiem. Man vissvarīgākā ir mana ģimene. ●

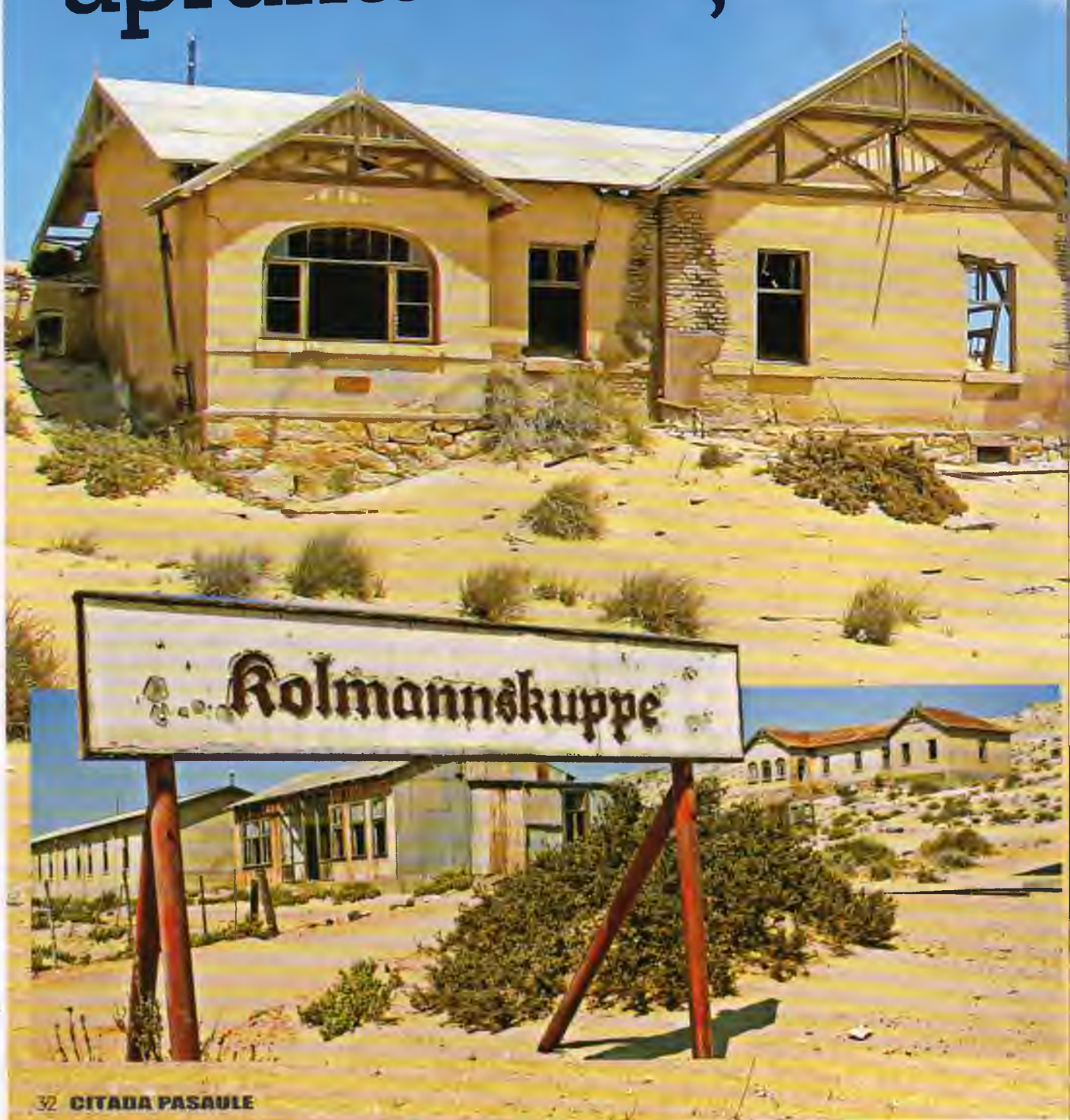
Brāļi kalpu vietā

Stāvu augstāk dzīvoja Arņa mamma, kas mūs sagaidīja ar mazdēlu uz rokām, kamēr puikas mamma sēdēja pie datora un internetā veikalā pasūtīja kurpes. Kafijas vietā bija tēja, bet cepumus aizstāja desmaizes. Un atkal Arnis pārvērtās par bezierunu šuneli. Māsa viņam pārmeta, ka viņš neesot atnesis no veikala pienu un izvedis pastaigāties suni.

Kad apvaicājos, kur ir Arņa brāļi, māte ar māsu saīga. "Kaut kur jau vazājas," māsa no-

Kolmanskopa: zem smiltīm apraktā karaļvalsts

Dimanti kā mazas, spožas zvaigznes vizuļo mēnesgaismā Namiba tuksneša siltajās smiltīs. Nometoties uz ceļiem un ar plaukstām pieskaroties zemei, spožie dārgakmeņi ieduras ādā. Bet tas ir patīkami, nevis sāpīgi. Sajūtas varētu būt tādas pašas, kā iegūstot lielo laimestu loterijā. Nē, pat vēl labākas – tu tuksneša vidū pilnmēness gaismā peldies dimantos un sapņo par greznu māju, laimīgu ģimenes dzīvi un nodrošinātām vecumdienām. Tik vilinoša izskatījās Kolmansropa dimantu ieguves pirmajās dienās. Bet šīs pasakai līdzīgās dienas jau sen pagājušas, atstājot vien smilšu ieskautas drupas un karstā tuksneša vēja plosītus namus.

▼ *Ilze Pole*

Kaut kas neaprakstāmi valdzinošs ir spoku pilsētu pamestajās mājās. Tū staigā pa pagātnē iemītām takām un izbaudi klusuma biedējošo šarmu, un kādā brīdī iztēlojies, kā reiz aizmirstajā namā kūšāja dzīvība, ģimene vakariņoja virtuvē pie galda, bērni spēlēja paslēpes, vecāki sarunājās. Enerģija, kas gadiem krājusies pilsētas ēkās, nekur nepazūd. Iespējams, tāpēc tās sauc par spoku pilsētām, jo cilvēki tur joprojām sajūt pagātnes klātbūtni.

Arī Āfrikas valsts Namibijas dienvidos esošā pilsēta Kolmansropa nevar sūdzēties par mistēriju trūkumu. Līdzīgi kā citām raktuvju pilsētām, tās greznais mūžs nebija garš. Kolmansropa bija tipiska rietumnieku laimes meklētāju pilsēta: Iztukšota līdz pēdējam un tad pamesta. Tagad pilsēta kā salds medus pods piesaista tūristus un aizrautīgus fotogrāfus, kas vēlas iemūžināt zem smiltīm zudušo karaļvalsti. Taču pilsētas ziedu lai-

kos pārtikuši ļaudis te apmeklēja teātri, spēlēja bōulingu, peldējās baseinā un gāja uz deju vakariem. Neticami, ka pilsētā, kas atrodas tuksneša vidū, bija tik attīstīta sabiedriskā dzīve. Un visa sākums bija viens mazs dimantiņš, kas tika atrasts tālajā 1908. gadā.

Vācu karaļvalsts Āfrikā

Kolmansropa atrodas pasaules vecākajā tuksnesī Namibā desmit kilometru attālumā no ostas pilsētas Līdericas. Apvidus savu nosaukumu ieguva par godu kādam transportlīdzekļa vadītājam Džonijam Kolmanam, kurš savu braucamo pameta nogāzē mirkli, kad sākās smilšu vētra. Īsu brīdi apgabalu sauca par Kolmansa kalniem, bet vēlāk nosaukums tika pārveidots un vietu sāka saukt par Kolmanskopu, kas tulkojumā nozīmētu – Kolmansa galva.

Tomēr pilsēta neradās līdz ar nosauktmā rašanos. Ta piedzima 1908. gadā. Dzelzceļa

Īsta idille valdīja no ār pasaules it kā izolētājā dimantu pilsētā. Kas gan varēja noiet greizi?

strādnieks Zaharijs Levala, strādājot šajā apgabalā, atrada mirdzošu akmeni, kuru uzreiz steigās atrādit savam priekšniekam – vācu dzelzceļa inspektoram Augustam Stočam. Parliecināts, ka padotais atradis dimantu, Stočs bija gatavs mest citus darbus pie malas un nooties vienīgi spožo dārgakmeņu meklējumiem. Ziņas par dimantu ieguves vietu izplatījās zibens ātrumā, un daudzi vācu kalnrači steigšus ieradās Kolmansropa, lai apmestos tur uz dzīvi. Pēcāk Vācijas valdība

šajā apgabalā noteica aizlieguma zonu, kur nepiederošiem neatļāva spert kāju. Notikumu turpmākā attīstība neko daudz neatšķiras no citām raktuvju pilsētām – Kolmanskopā jau tika uzcelta ar domu, lai nākotnē, kad dimanta krājumi būs izsmelti, to varētu pamest. Visa Kolmanskopas ēku arhitektūra bija veidota tradicionālā vācu stilā. 1909. gadā tika radīts Centrālais dimantu tirgus, kas jauntapušajiem bagātniekiem ļāva savu dzīvi padarīt vēl greznāku.

Ekskluzīvā tuksneša oāze

Pilsēta attīstījās strauji, kļūstot par rosīgu dienvidu centru un dāsnu patvērumu vācu dimanta meklētājiem skarajā Namība tuksnesī. Tika uzbūvētas lielas un elegantas mājas, sporta un deju zāles, elektrostacija, teātris, skola, kazino, boulinga zāle, mēbeļu rūpnīca. Ikvienam pilsētas iedzīvotājam bija pieejams pilsētas peldbaseins un rotaļu laukums. Pie miesnieka vienmēr varēja iegādāties svaigu gaļu, bet no maiznīcas virmoja tikko ceptas maizes smarža. Kolmanskopa bija viena no pirmajām pilsētām dienvidu puslodē, kur slimnīcā bija rentgena aparāts. Vācu karaļvalsts varēja lepoties arī ar pirmo tramvaja sistēmu Āfrikā, kas Kolmanskopu savienoja ar Lidericu. Dimantu rācējiem dzīve sausajā tuksneša pilsētā bija pasakaina – ik dienu uz katru māju piegādāja ledu un dzeramo ūdeni, zem katras mājas bija speciāli izveidotas vēsākas telpas, kur glabāt pārtiku. No ārpa-

Bet tieši baisi spoku stāsti šovam bija vajadzīgi, un raidījuma veidotājiem nenācās vilties redzētajā. Ar filmēšanas kamerām viņi fiksēja spoku čukstus, redzēja dīvainas ēnas, dzirdēja soļus, kas radīja milzīgu izbīli.

saules it kā izolētajā dimantu pilsētā valdīja īsta idille. Kas gan varēja noiet greizi?

Kolmanskopa savas attīstības augstāko punktu sasniedza 1920. gadā. Tajā laikā tur

dzīvoja aptuveni 340 vāciešu – 300 pieaugušo un 40 bērnu – un 800 ovambo etniskās grupas līgumdarbinieku. Kolmanskopā kūsāja vācu kultūras dzīve, piedāvājot izklaides un atpūtas iespējas pārtikušajiem kolonizatoriem. Pirms Pirmā pasaules kara Kolmanskopā tika atrasti vairāk nekā 1000 kilogramu dimantu. Tomēr krāšņā pasaka strauji tuvojās beigām. Pēc Pirmā pasaules kara strauji kritās dimantu cenas, un 1926. gadā pilsēta piedzīvoja ekonomisko sabrukumu. Cilvēki sāka pamest Kolmanskopu, dodoties laimes meklējumos uz citu Namībijas dimantu bedri – Oranģemundu valsts dienvidrietumos. Lidz 1956. gadam pilsēta bija atstāta pilnībā, un turienes greznos vācu namus lēnām aprija tuksneša smiltis. Cetrdesmit gadu laikā karaļvalsts piedzima, uzplauka, dzīvoja un nomira. Kolmanskopa kļuva par spoku pilsētu, kas aprakta zem smiltīm un ieslodzīta laikā.

Miesnieka mājas spoki

Kolmanskopa bija atstāta likteņa varā, jo tā neprata neko citu, kā vien valdzināt ar spožajiem dimantiem, nu, gluži kā izlūtināta meitene, kura agrāk varējusi lepoties ar izsmalcinātu un pārtikušu dzīvi. Karaļvalsts grima tuksnesī. Ēkas piepildījās ar smiltīm,

Kolmanskopa populārā kultūrā

✦ Kolmanskopā tika filmēts Dienvidāfrikas seriāls *The Mantis Project* (Dievlūdzēja projekts, 1985).

✦ Pilsēta redzama arī 1993. gada šausmu filmā *Dust Devil* (Putekļu velns), kur galveno lomu atveido amerikāņu aktieris Roberts Džons Berks.

✦ 2000. gada filmas *The King is Alive* (Karalis ir dzīvs) darbība norisinās Kolmanskopā.

✦ Pilsēta parādījās BBC seriāla *Wonders of the Universe* (Pasaules brīnumi) pirmajā epizodē.

✦ Tims Valkers Kolmanskopā fotografēja slaveno modeli Agnesi Deinu žurnāla *Vogue UK* 2011. gada maija numuram.

DĪVAINI! Angļu romantisma dzejnieks Persijs Bišs Šellijs (1792–1822) vienā no saviem pazīstamākajiem dzejoliem *Ozymandias* apraksta karaļvalsti, kas reiz bijusi ļoti varena, bet tagad stāv uz smiltīm, pa pusei nogrimusi. Varbūt angļu dzejnieks nosapņojis Kolmanskopas rašanos un tās skumjās beigas? Kas zina? Starp citu, Persijs Bišs Šellijs bija precējies ar Frankenšteina tēla radītāju Mēriju Šelliju.

un nebija neviena, kas tās iztīrītu. Pilsētas nami varētu būt īsta bērnu paradīze – milzīgas smilšu kastēs.

Patlaban spoku pilsētas drupās maz kas liecina par tās kādreizējo slavu. Tomēr 1980. gadā dimantu ieguves uzņēmums *De Beers* atjaunoja vairākas ēkas, tostarp teātri un bijušā raktuves vadītāja māju, un izveidoja arī interesantu muzeju, lai piesaistītu tūristus. Tā kā pilsēta atrodas aizliegtajā zonā, nepieciešama atļauja, lai to apmeklētu. Bet, kad esi ticis pie šā aizliegtā augļa, Kolmanskopa izrādās visā savā krāšņumā, cik nu no tā vēl ir palicis... Pilsētas viesi staigā pa smilšu klātajām ielām un klusībā cer, ka varbūt kāds dimantiņš būs palicis nepamanīts... Bet iespējams, ka Kolmanskopa nemaz nav tik tukša, kā pirmajā mirklī šķiet. Stāsta, ka pamestās pilsētas namos ik pa laikam parādoties agrāko laimes meklētāju rēgi.

Dimantu racēju dzīve nav viegla. Par to var pārliecināties, kaut vai noskatoties filmu *Blood Diamond* (Asinainais dimants) ar Leo-

nardo di Kaprio galvenajā lomā. Bet Kolmanskopa bija izņēmums. Kāpēc gan vietā, kur cilvēki kādreiz bijuši laimīgi, tik daudzas dvēseles palikušas, lai spokotos? Atbildi uz šo jautājumu devās meklēt arī TV šovs *Destination Truth* (Galamērķa patiesības).

Tūristi apmeklēja spoku pilsētu tikai dienas laikā, un kāds tuvējās ostas pilsētas iedzīvotājs bridināja šova *Destination Truth* zvaigzni Džošu Geitu, ka nevienam nevajadzētu apmeklēt Kolmanskopu pēc tumsas iestāšanās, jo nakti spoki pārvietojoties pa smilšu piepildītajām ēkām. Bet tieši baisi spoku stāsti šovam bija vajadzīgi, un raidījuma veidotājiem nenācās vilties. Ar filmēšanas kamerām viņi fiksēja spoku čukstus, redzēja divainas ēnas, dzirdēja soļus, kas radīja milzīgu izbili. Tuvējās apkārtnes iedzīvotāji baumo, ka visvairāk spoku var sastapt miesnieka mājā. Vai tās varētu būt nogalināto dzīvnieku dvēseles? Mēs varam tikai minēt, kas slēpjas zem tuksneša smiltīm. ●

Kur grauzējiem un knišļiem nav vietas

Dabā visam jābūt līdzsvarā, tomēr ir radībiņas, ar kurām mums grūti sadzīvot. Kā iznīdēt no mājokļa prusakus, blusas, skudras un, mežā ejot, nesatikt čūsku?

▼ *Evija Poznaka*

Konsultē ezoterikas speciāliste
KRISTĪNE DUNSKA

Lai ērces nekož!

Ja gadās iet mežā, bet bail, ka ērce pieķersies vajag zobos sakost dažas mazo eglīšu galotnītes. Tad ērces turēsies pa gabalu.

Rituāls ar slotu

Kaitniekus un knišļus var aizdzīt, ja ar vecu slotu izslauka māju, pagalmu un tad šo slotu, velkot pa zemi tā, lai aiz tās paliktu sliede, aizvelk attālāk prom no mājām un tur atstāj. Mājās jāatgriežas, neatskatoties atpakaļ. Šis rituāls jāveic pēc saulrieta un vecā mēnesī.

Vārdi čūsku atbaidīšanai

Kad iet mežā, nedrīkst čūsku tās vārdā saukt, tad tā var iekost. Ja negrib mežā čūskas satikt, pa ceļam jāskaita šādi vārdi: "Ko satikšu, to pāršu!" vai arī "Kas priekšā, tas pušu. Kas aiz muguras, to neredz." Čūsku vārdus parasti skaita deviņas reizes.

Pat mežā čūskas nemana!

Pirmo reizi pavasarī mežā ejot, aiz jostas jāaizliek pirmā ieraudzītā kociņa zars, tad čūskas mežā nemanīs visu vasaru. Ļoti labi, ja šajā kociņā var iegriezt deviņus krustus un ņemt līdzi ikreiz, kad iet mežā.

Ar pērkona lietu

Blusas no istabas bēgs prom neatskatīdamās un atpakaļ nenāks, ja ar pērkona lietus ūdeni apslacīs telpas un jo sevišķi gultas. Blusām netiek arī kalmes un maura sūrenes – tās var saplūkt un likt vāzēs istabā.

Piemērotākais laiks

Visātrāk un efektīvāk kukaiņus var iznīdēt, ja to dara vecā mēnesī un ceturtdienā.

Gurķis un papārdes pret blaktīm

No blaktīm var tikt vaļā, ja mājās ienes sagrieztas papārdes. Ja esat apzinājuši vietas, kur blaktis dzīvo, šīs vietas var apsmērēt ar skābu gurķi, kas uz pusēm pārgriezts. Pēc tam gurķi aizmet prom.

Labie kukaiņi

Ne visi kukaiņi no mājas jābiedē prom, jo daži nes labas vēstis. Skudras, kas apmetušās pie mājas sliekšņa, nozīmē, ka nāks nauda. Ja istabā ielido bite, veiksmē būs tam, kurš to pirmais ieraudzīs. Bīti nedrīkst nosist – tas uz nelaimi. Bizbizmāriņi ieraudzīt nozīmē jaunas labas ziņas sagaidīt.

Skudrām istabā nav vietas!

Ja skudras nāk mājā iekšā, uz skudru takas jānoliek cits beigts kukainis. Tas skudras aizbiedēs prom.

Ievācoties jaunā mājvietā

Pārceļoties uz dzīvi jaunā vietā, pārkāpjot mājas sliekšnim, jāpasaka šādi vārdi: "Tagad es še dzīvošu un valdišu, bet jūs visi, kas šeit esat, triju brīžu laukā!"

Mazais pirkstiņš zemūdens valdniekam

Visiracionālākā vaļasprieka piekopēji makšķernieki patiešām saskaras ar citādu pasauli.

▼ *Egils Īirnis*

Makšķerēšana ir citām iracionālajām nodarbēm atšķiras ar lielāku noslēpumainību. Visas pārējās mācības sola atbildes uz to uzdotajiem lielajiem jautājumiem ja ne pēc mācības apguves, tad pēc personības pārtašanās vai viņā saulē jau nu noteikti, bet makšķerēšanā tu vari būt nezin cik pieredzējis un skolots, tik un tā nekad skaidri neuzzināsi, kāpēc tavu pludziņu neviens neraustīja vai tavu vizuli neņēma un kāpēc citiem ķeras labāk nekā tev. Turklāt, ja par viņpasaules esamību vēl zinātnieki strīdas, tad zemūdens dzīles pavisam noteikti ir citāda pasaule, kurā cilvēkam iejusties nav lemts nekad vai vismaz līdz tam brīdim, kad nomainīt plaušas pret žaunām būs tikpat viegli kā tagad nomainīt dzimumu.

Protams, kā jau tas pie principiāli neizskaidrojamām lietām vērojams, arī makšķerēšanā netrūkst tādu sludinātāju, kuri ņemas apgalvot, ka zina, kas un kā zem ūdens notiek. Nu jau vairāk nekā 15 gadus intervējot makšķerniekus un savulaik vadot konkursu *Dienas zivs*, man nācies uz klausīt arī tādus vīrus un sievas, kas par copes niansēm stāsta tā, it kā paši/-as būtu gulējuši dziļas upes dibenā blakus savai ēsmai un redzējuši, kā vimba to, lūk, šajā gultnes bedrītē labi ņem, bet pārdesmit centimetru tālākajā gropītē neņem nemaz, lai gan viņu vilkto vimbu garums bija lielāks nekā šie pārdesmit centimetri. Pārlicinātāko ezoteriķu un gaismas tuneļa redzētāju stāsti ir nieks samērā ar šiem zemūdens reģiem, jo pietiek tikai tādām uzdot jebkādu jautājumu par makšķerēšanu, kad izrādās, viņš zina visu, kas zem ūdens ir noticis arī manas makšķeres galā, lai gan pats tajā upē

Pazīstamu makšķernieku ticējumi un rituāli

RITA VERZA,

viena no labākajām Latvijas sporta makšķerniecēm

✦ Copes dienā pirms copes nevienam neko nedot rokā – ne āķišus, ja kāds lūdz, ne tārpu bundžiņu – jo tā tu atdod veiksmi.

✦ Jāuzspļauj uz pirmās ēsmas un pirmās noķertās zivtiņas, pirms to ieliek zivju tīkliņā.

✦ Ja, uz copi braucot, redz stīrnas barojamies vai kādu citu meža dzīvnieku, tad cope būs. Ja dzīvnieki ir kūtri, arī zivis būs kūtras.

✦ Ziemā slikta zīme ir sarma kokos, tad copes nebūs.

✦ Bada vējiem un līdzīgām zīmēm neticu – zivis ķeras tad, kad tu makšķerē. Copes veiksmē tomēr ir diezgan racionāla lieta, tur nekāda maģija un mistika nepalīdz.

✦ Ticējums, ka uz copi nevajag ņemt līdzī sievieti, ir viens no visglēvākajiem vīriešu apgalvojumiem. Vīrietim nepatīk zaudēt sievietei. Sieviete makšķerēšanai pieiet vairāk ar sesto prātu, tāpēc sievietēm ķeras labāk.

INTARS REŠETINS,

Daiļes teātra aktieris un kaislīgs makšķernieks jau piecus gadus

✦ Mans galvenais rituāls ir mana sarkanā copes veste, bez tās es nekur nebraucu.

✦ Galvenais ticējums: kad esi laivā, pirms makšķeres iemešanas noteikti ūdenī jāiemērc sačoks – zivju uztveramais tīkliņš. Tam jābūt slacītam ar tās ūdenstilpes ūdeni, kurā makšķerēsi.

✦ Zivis ķeras tajā brīdī, kad mana sieva man piezvana pa mobilo telefonu.

✦ Mana lielākā copes mikla: kad divi makšķernieki vienā laivā strādā ar vīniem un tiem pašiem vīzuļiem, kāpēc vienam ķeras, bet otram ne?

MĀRIS OLTE,

zivju advokāts, copes un ceļošanas eksperts

✦ Ja no rīta, dodoties uz copi, pirmo ieraugu dusmīgo kaimiņieni, tad zinu, ka būs jāpiepūlas stipri vairāk.

✦ Mani rituāli? Parasti nomazgājos ar jaunavas asinīm (*smejas*). Tāpēc jau dzīvoju laukos, lai šo darbu varētu darīt klusībā.

✦ Labi ķeras tad, ja sieva piezvana un kaut ko labu pasaka.

✦ Kāpēc vīniem ķeras labāk nekā citiem? Tas atkarīgs no iekšējās attieksmes pret dzīvi. Visam jāpieiet viegli, tad veikties. Ir jābūt nevis lielīgam, bet pašpietiekamam un jāatceras, ka makšķerēšana ir sarunāšanās ar dabu, un te brīnīšķīgā sajūta, ko dod atrašanās dabā, ir svarīgāka par noķerto zivju kilogramiem. Zinu makšķerniekus, kuri noķerušī desmitnieces un divpadsmitnieces līdakas, bet tik un tā nav apmierināti, jo viņi domā tikai par kilogramiem.

INĀRA KOHA,

viena no pazīstamākajām Latvijas makšķerniecēm

✦ Ja zivs pieķeras pirmajā metienā, tajā dienā copes vairs nebūs.

✦ Pirmā zivs vienmēr jāpatur (ja vien nav zem mēra), citādi copes vairs nebūs.

✦ Ja man ziņo, ka kādā vietā šodien ķeras, tad ir skaidrs, ka rīt, kad es varu tikt uz turieni, tur neķersies.

✦ Tiklīdz tu novērs uzmanību no makšķeres un sāc darīt kaut ko citu, piemēram, ēst līdzpaņemtās sviestmaizes, pieķeras kaut kas liels un noraujas, respektīvi, nedrīkst skatīties uz iemestu makšķeri, tad būs cope.

✦ Vai uz copi drīkst ņemt līdzī kādu zivju ēdienu? Tā kā es gaļu neēdu, zivis ņemu.

Latviešu makšķerņieku īpašie ticējumi

Ja uz ezeriem redzami pirmie blītkotāji, drīz būs ledus.

Kūlu dedzina tādēļ, lai blītkotāji zinātu, kad ir laiks nākt malā.

Ja no rīta gultā sievas vietā sev blakus satausti makšķerkātu, šodien labi ķersies.

Ja, braucot uz copi, ceļu pārscrien melns kaķis, nedrīkst ilgi gaidīt, lai kāds cits pārbrauc pirmais, jo tad var nokavēt īsto copes brīdi.

Ūdeņos, kuros zivju nav, tas ir ļoti grūti noķert.

Sievu ņemt līdzī uz makšķerēšanu ir tas pats, kas zivis ņemt līdzī gultā.

Ja tava sieva vai dzīves draudzene netīra tavas noķertās zivis, viņa tevi nemil.

Ja tiktu zinātniski pierādīts, ka sievietēm ķeras labāk nekā vīriešiem, īsti makšķerņieki mainītu dzimumu.

Sliktam makšķerņiekam pat paša kāts traucē.

Nenoķertās zivis aug līdz pat makšķerņieka nāvei.

vai ezerā varbūt vispār nekad nav makšķerņis un noteikti ne tajā reizē, kad man tur nekērās. Ta kā šo zemūdens reģu apgalvojumu patiesumu pārbaudīt nav nekādu iespēju, atliek vien samierināties ar faktu, ka tāds žanrs kā makšķerņieku stāsti pastāvēs līdz pasaules galam un varbūt arī pēc tam, jo kur teikts, ka viņā saulē nav ūdeņu? Un, ja arī nav, tad atmiņām par nenokertajām zivīm gan tur jābūt, jo tu vari aizmirst, kad esi dzimis, kā tevi sauc un cik sievu tev bijis, bet to, kā gandrīz pie laivas pievilkta zviņainā skaistule pamāja ar asti un ienira atpakaļ savā pasaulē, aizmirst nav iespējams nekad.

Zivis nav galvenais

Dažs labs varbūt teiks: kas gan makšķerēšanā iracionāls? Iegādājies tikai rikus, uzspraud ēsmu āķa galā, met un velc, ja vien pirms tam esi noskaidrojis, vai zivis tajā ūdenstilpē, kurā esi nolēmis makšķerēt, vispār ir, jo viens no ticamākajiem makšķerņieku ticējumiem vēsta, ka ir ļoti grūti noķert zivis tur, kur to nav (paši zvērinātākie copmaņi šim ticējumam gan īsti neļaujas teikdami, ka neesot tādu ūdeņu, kuros zivju nav, ir tikai makšķerņieki, kam pietrūkst pacietības gaidīt pietiekami ilgi). Paraugoties uz lietām vēsu prātu, tomēr jāpaliek pie apgalvojuma, ka makšķerēšana ir caur un cauri iracionāls pasākums, par kuru iracionāla laikā ir tikai laika tērēšana tādām nodarbēm kā kalnos kāpšana, jo pēc tam taču jākāpj arī lejā, un bagātības vairošana, jo kapā, kā zināms, neko līdzī paņemt nevar.

Pirmkārt, iracionāli ir makšķerēšanas mērķi vai vismaz tas, ko paši makšķerņieki uzdod par šiem mērķiem. Ja mērķis ir iegūt zivis, tad makšķerēšana ir sarežģītākais un dārgākais veids, kā pie tām tikt. Ci-

tādi jau makšķerēšanas noteikumos nebūtu tik daudz aizliegumu paņēmienu, kas makšķerēšanas jēdzienam atbilst tikpat, cik medicīnām atbilstu ierašanās ar bisi lopu kūti, kur zvērs nevar ne aizbēgt, ne noslēpties. Ja šos aizliegumus ievēro, proti, neķer zivis aizliegtā laikā, aizliegtās vietās un ar aizliegtiem rīkiem, tad makšķerņiekam parasti iznāk izjust vienu no makšķerēšanas fundamentālākajām aksiomām: vietā, kur tu šodien makšķerē, ķērās vakar un ķersies rīt. Tapēc lielam lielais vairums makšķerņieku nespēj racionāli paskaidrot savu aizraušanos pat ģimenes locekļiem, jo zivis viņi mājās nenes.

Kas attiecas uz makšķerēšanas dārdzību, te bilde ir pavisam skaidra: zivis daudz letāk var iegūt tīrgū, nevis makšķerējot. Rakstīt par makšķerēšanas izmaksām ir diezgan grūti, jo rakstītājam vai intervētājam visu laiku jāuzmanās, vai viņš nepārkāpj privātās dzīves neaizskaramības principu, un uzmanīgākie makšķerņieki žurnālistam arī nestāsta, cik viņiem šīs copes prieks izmaksā, taču lielbnieki parasti nenoturās, tikai piebilstot, lai konkrētus izmaksu ciparus neraksta, jo, ja viņa sieva tos uzzinātu, satīcīgai kopdzīvei būtu krusts pāri. Vidējam makšķerņiekam viens piecu dienu brauciens, teiksim, uz Ālandu salām pēc lidakām maksā apmēram 200 latu, tāpat, ja zina, ka tur tagad atļauts paturēt tikai vienu lidaku dienā, turklāt vietās, kur šajās salās makšķerēšana atļauta, ir tā izcopēts, ka daudz vairāk par vienu lidaku viņš savās copes brauciena četrās vai piecās dienās droši vien nenokēs, nav grūti izrēķināt, cik šī lidaka viņam maksā. Katrā ziņā, ja Rīgas Centrāltirgū kāds cilvēks par vienu lidaku piedāvātu divsimt latu, pārdevējs viņam droši vien to nepārdotu, nodomādams, ka tas cilvēks laikam zina, ka šai lidakai vēderā ir zelta gredzens ar brīlījantu. Šis ir izmaksas, ko atļaujas vidējais makšķerņieks, bet sporta

Latviešu taulas licējumi par makšķerēšanu

- ✦ Ja makšķerniekam novēl veiksmīgu copi vai arī dod dievpalīgu, tad tam neveicas ar makšķerēšanu. Makšķerniekam drīkst novēlēt tikai "Ne asakas!".
- ✦ Nevar iet makšķerēt Lielajā piektdienā, Pirmajās Lieldienās, Vasarsvētkos un Debesbraukšanas dienā, jo tad visu gadu neķersies un trūks auklas un pavadiņas.
- ✦ Labāk Bībelei lapu izplēst nekā laivā apgāzt šņabja glāzīti.
- ✦ Makšķerēt jāiet ceturtdienās un otrdienās, tad zivis labāk ķeroties.
- ✦ Neķeras tad, ja ir divas saules debesīs (dienas laikā redzams arī mēness).
- ✦ Ja grib labu copi, tad copes rītā kājās jāvelk iepriekšējā dienā valkātas zeķes, izgrieztas uz otru pusi.
- ✦ Pirms copes nedrīkst skūties, tad zivis slikti ķeras.
- ✦ Ejot uz copi, nedrīkst ņemt līdzi zivis, tad neķersies.
- ✦ Ja, ejot uz copi, kaut kas aizmirsies, kaut vai ēsma, nedrīkst griezties atpakaļ, tad neķersies.
- ✦ Ja, ejot makšķerēt, pirmā preti nāk sieviete, tad makšķerēšana nesekmēsies.
- ✦ Uz makšķerēšanu ejot, līdzi jāņem suns, tad veiksies.
- ✦ Ja grib, lai zivis labi ķeras, tad pirms makšķeres iemešanas trīs reizes jāuzsplauj uz ēsmas.
- ✦ Ja makšķerējot pirmā zivs atkrīt atpakaļ, tajā reizē zivis vairs neķersies.
- ✦ Ja sieviete makšķerējusi, tad vīrietim ar to pašu makšķeri vairs neķeras.
- ✦ Makšķerniekam, kas grib labu lomu, upē iebrīdušam, vispirms ir jāpiemīž bikses.
- ✦ Nedrīkst nevienam teikt, ka ies makšķerēt. Ja pasaka, tad laba loma nebūs.
- ✦ Ja makšķeri ieliek skudru pūznī, tad labi ķersies.
- ✦ Sliekai pirms likšanas uz āķa trīs reizes jāuzsplauj, tad labāk ķersies.
- ✦ Pirms pirmās zivs noķeršanas nedrīkst salikt uzveramo tīkliņu, savādāk neķersies.
- ✦ Ja grib lielu lomu, tad makšķerniekam pirmā zivs jāapēd svaiga.
- ✦ Ja pārkāpj makšķerkātam, tad zivis labi neķeras.
- ✦ Visgaršīgākā zivs ir tā, kas galdā.

makšķerēšanā izmaksu ciparu augšējā robeža faktiski neeksistē, dedzīgākie ir gatavi likt uz āķa pat melnos ikrus, lai ķertu zivis, kuru vērtība ir mazāka nekā viena ikrīņa cena. Šāda apsēstība ne vienmēr ir raksturīga pat radikālāko reliģisko mācību aktivistiem.

Arī mērķis baudīt dabu, kuru deklarē lielākā daļa makšķernieku, ir stipri apšaubāms. Lieta tāda, ka pat tajās dienās, kad zivis neķeras, tās pieķeras, tiklīdz tu novērs uzmanību no makšķeres un sāc vērot dabu, ēst vai no bēdām stiprināt dvēseli ar kādu sildošu dzērienu. Tātad, ja gribi baudīt dabu, makšķere tev ir tikai traucēklis, jo istam makšķerniekam visu laiku jāskatās uz makšķeri.

Kurš kuru valda

Svarīgākā lieta, kas ļauj apšaubīt makšķerēšanas racionalitāti, tomēr ir nevis tās mērķi, bet riskēšana ar dzīvību. Makšķernieks, dodamies uz copi, ir gatavs riskēt daudz vairāk, nekā ir vērtas tās zivtiņas, ko viņš var noķert. Latviešu blītkotāji šajā ziņā ir uzskatāms piemērs. Katru gadu kādi makšķernieki noslikst, ielūzdami ledū, lai gan uz ledus viņi devušies pēc sīkām zivtiņām, jo lielās ziemā ķeras vēl retāk nekā vasarā. Tātad ir skaidrs, ka šādi viņi riskē tikai kādas iracionālas sajūtas dēļ. Šī iracionālā sajūta ir Dieva ilūzija, kas ziemā iegūstama vislabāk – uz ledus makšķernieks jūtas kā Dievs, kurš var faktiski staigāt pa ūdeni un aiziet līdzi ikvienai zivtiņai. Protams, iedomāties sevi Dieva lomā ir bistama lieta. Prātīgākie makšķernieki, ja vien attiecībā uz makšķerniekiem var lietot šo apzīmējumu, ātri saprot, ka ne jau makšķernieks ir ūdeņu valdnieks, bet šī zemūdens citādā pasaule valda pār viņu un velk sevi iekšā, ja vien viņš ir devis copes kaislibai mazo pirkstiņu. Ja tā nebūtu, vai gan iesācējiem ķertos labāk nekā tiem, kas no copes atkarības vairs netiek valā? ●

Spiritiste nelabā ādā

▼ *Liēna Jeromāne*

Bērību Amandine Aurora Lusila Dipēna pavadīja gan pie mātes, gan pie vecmāmiņas, gan arī klosterī. Tēvs Moriss bija cēlies no dižciltīgas dzimtas un kļuvis par karavīru, diemžēl viņš agri nomira; māte Sofija, izbijusi prostitūta, šķiet, milēja savu meitu, taču mēdza pret viņu izturēties visnotaļ skarbi.

Daļa rakstnieces biogrāfijas pētnieku uzskata viņu par iedvesmojošu personību, gudru un aprbrīnojamu sievieti. Piemēram, vācu rakstniece Dora Dunkere Žoržu Sandu parādījusi kā trauslu, emocionālu, bet reizē arī drošu būtni; franču rakstnieks Andrē Moruā domāja, ka viņa bija spējīga sieviete, kura meklēja savas dzīves laimīgo mīlestību. Kas tad viņa galā bija?

Vīrieši Žoržas Sandas dzīvē

Žorža Sanda kļuva slaveņa ne vien ar saviem darbiem, bet arī ar pieburšanas mākslu. Tā laika rakstnieku sabiedrība viņu raksturoja ar spilgtiem epitētiem – Žoržu Sandu dēvēja pat par cilvēkēdāju vai sēkli. Daži vīrieši apzināti turējās no viņas pa gabalu, jo uzskatīja Žoržu Sandu par velna iemiesojumu, kam labāk netuvoties, tad nebūs iespējams pretoties viņas valdzinājumam.

Rakstniece nodzīvoja gan drīz 72 gadus un pārdzīvoja visus savus vīriešus, ar kuriem reiz bija bijusi kopā. Žorža Sanda bija precējusies tikai vienreiz, jo

ŽORŽA SANDA

- ✦ Piedzima 1804. gada 1. jūlijā.
- ✦ Viņas īstais vārds bija Amandine Aurora Lusila Dipēna.
- ✦ Savas rakstnieces karjeras sākumā viņa pieņēma pseidonīmu Žoržs Sands (*George Sand*).
- ✦ Sarakstījusi ap sešdesmit romānu: *Indiāna, Valentina, Konsuela, Mazā Fadete, Viņa un viņš* un citus.
- ✦ Saglabājies arī daudz vēstuļu, ko Žorža Sanda rakstījusi saviem tuviniekiem, draugiem un paziņām.
- ✦ Viņai patika valkāt vīriešu apģērbu, dažkārt pat uzvesties kā vīrietim.
- ✦ Žorža Sanda nomira 1876. gada 8. jūnijā.

Daži vīrieši apzināti turējās no viņas pa gabalu, jo uzskatīja Žoržu Sandu par velna iemiesojumu, kam labāk netuvoties, tad nebūs iespējams pretoties viņas valdzinājumam.

19. gadsimtā eksistējošā kārtība un sabiedriskā doma citādi nemaz nepieļāva. Viņas vīrs bija pulkvedis Kazimirs Didevāns. Šī laulība nebija īsti laimīga. Viņi jau agri sāka dzīvot šķirti. Žor-

ža Sanda pārcēlās uz Parīzi. Pēc daudziem gadiem viņi arī oficiāli izšķīrās.

Lai gan Žorža Sanda nebija skaistule, viņa tika uzskatīta par gana glītu. Tajā pašā laikā viņas sejas vaibsti tika vērtēti kā vīrišķīgi, dažkārt arī viņas izturēšanās bija stipri vīrišķīga. Taču vīrieši visbiežāk pamanīja viņas acis, kurām tie piedēvēja gluži vai hipnotisku spēku. Daži pat apgalvoja, ka tās ir spējīgas noburt. Un ne velti, jo rakstniecei senčos bijuši arī romi.

Tā apgalvoja arī Žils Sando. Abi iemilējās un dzīvoja Parīzē, diemžēl arī šī kopdzīve neizvērtās veiksmīga. Sanda "smacēja" Žilu. Gan viņi paši, gan sabiedrība Žoržu Sandu uzskatīja par talantīgāku un spējīgāku, tāpēc vīrietim šīs attiecības bija nepanesamas. Žorža Sanda sevi dēvēja par Žila Šangrenādu,

Mūsdienās rakstniece **Žorža Sanda** ar savu parādīšanos sabiedrībā nekādu lielu vētru nesaceltu, taču laikā, kad viņa dzīvoja, citādības zīmogs viņai tika uzspiests ātri. Sieviete, kura publicējas, staigā vīrieša drēbēs un nekautrējas pati izvēlēties vīriešus. 19. gadsimta sabiedrībai bija pamats viņu pasludināt par pašu nelabo.

asociējot to ar Onorē de Balzaka tāda paša nosaukuma darbu. Savā romānā *Marianna* Žils aprakstījis Žoržu Sandu kā himēru un nosaucis pat par kapsētu.

Par skaistiem tika uzskatīti arī rakstnieces mati, kurus viņa uzdrošinājās nogriezt un nosūtīt savai kādreizējai mīlestībai dzejniekam Misē, kad viņi pašķīrās. Šāds solis abus atkal uz kādu laiku saveida kopā.

Daži biogrāfi apgalvo, ka rakstniece bijusi arī poļu komponista Frederika Šopēna mūza un ar savu klātbūtni palīdzējusi viņam radīt daudzus skaņdarbus. Sākotnēji Šopēnam bijis

Noāna bija ne vien Žoržas Sandas mājas, bet arī vieta, kur viņa atguva spēkus.

Dešartrs atvēris tēva zārku un licis meitenei noskūpstīt mirušā galvu, kas jau bija atdalījusies no ķermeņa.

grūti pieņemt Žoržas Sandas vīrišķīgo pusi, taču vēlāk viņš šajā sievietē iemilējies.

Žorža Sanda un Noāna

Žorža Sanda bija enerģiska, labprāt piedalījās medībās, izjādēs un pastaigās. Daži laikabiedri pat apgalvoja, ka viņa esot bijis pārāk daudz dzīvības spēku. Iemīlota vieta rakstniecei bija Noānas pils, kas atrodas Lašatrā, Francijas pašā centrā. Pils piederēja Žoržas Sandas vecmāmiņai, kura vēlāk to atstāja mantojumā rakstniecei.

Žoržai Sandai Noāna bija īpaša vieta. Tas bija ne vien viņas mājas, bet arī vieta, kur viņa atguva spēkus. Tur viņa atgriezās pēc šķiršanās un citiem dzīves satricinājumiem un apgalvoja, ka Noānā viņa atdzimst. Taču apkārtējie iedzīvotāji runāja, ka tolaik, kad Noānā uzturējusies rakstniece, tur manītas arī pārdabiskas būtnes un skanējusi savāda mūzika.

Noānā ir arī kapsēta, ar kuru Žoržu Sandu saista kāds šausmalīgs jaunības dienu notikums. Žoržas Sandas biogrāfijas pētnieki apraksta gadījumu, ka Dešartrs, Noānas pārvaldnieks, pēc

Žoržas Sandas vecmāmiņas nāves aukstā nakts laikā aizvedis meiteni uz Noānas kapliču, kur bija apglabāts arī viņas tēvs. Dešartrs atvēris tēva zārku un licis meitenei noskūpstīt mirušā galvu, kas jau bija atdalījusies no ķermeņa. Šajā pašā kapsētā gandrīz 56 gadus vēlāk tika apglabāta arī Žorža Sanda.

Rakstniece un ticība

Jaunībā meitene vairākus gadus bija pavadījusi klosterī, tāpēc ļoti ticēja Dievam. Viņa pat aprakstījusi gadījumu, ka naktī, raugoties caur klostera logu debesis, sajutusi tādu mīlestību pret Dievu, ka pat apraudājusies. Savukārt biogrāfi piemin gadījumu, ka Dieva mīlestības vārdā viņa pat atteikusies ēst un gulēt, bet par šādu izturēšanos klostera abats meiteni norājis, sakot, ka viņai vēl par agru domāt par dzīvi pēc nāves...

Gadiem ejot, Sandas uzskati mainījās. Viņa turpināja ticēt Dievam, bet par savu nokļūšanu debesis vairs nebija tik droša. Viņas attiecības ar vīriešiem drīzāk vedināja uzskatīt, ka viņa nonāks ellē. Vismaz vēstulēs viņa pati tā apgalvojusi.

Tajā pašā laikā Žoržai Sandai tuvs bija arī spiritisms. Par ļoti svarīgu viņa uzskatīja ziedošanos citiem cilvēkiem, jo tieši tā, viņasprāt, varēja nodrošināt labāku pārdzimisānu. Viņa domāja – ja cilvēks nožēlo, dzīves beigās viņam tiek piedoti visi grēki. ●

Horoskopu cienītāji parasti grib izlasīt, kā veiksies mīlestībā un darbā, vai pietiks naudas un mājās viss būs kārtībā, – tā apgalvo neviens vien pētījums. Mēs nolēmām šim četrām jomām piešķirt katrai savu simbolu un vizuāli parādīt, kurā jomā šajā periodā sekmēsies visvairāk. **SKAITIET SIMBOLUS! JO TO VAIRĀK, JO LIELĀKAS IZREDZES.**

UGUNS

AUNS

21. marts – 20. aprīlis

Sirdi romantiska pavasara noskaņa. Izvēlieties gaumīgu dāvanu mīļotajam cilvēkam. Nokārtojiet saistības, ko esat uzņēmusies agrāk. Netērējiet niekiem. Plauks tūrisma bizness. Par karjeras kāpumu pagaidām nedomājiet. Mājās apstākļi būs mainīgi. Izvairīsieties no kildas naudas dēļ. Tuvo cilvēku spītību pārvarēsiet ar humoru.

LABĀS DIENAS

15.V	Sirsnīga saruna ar vistuvāko cilvēku.
23.V	Saviesīgs vakars paziņu pulkā.

LAUVA

24. jūlijs – 23. augusts

Cilvēki priecāsies par tikko dzimušo mīlestību. Atklāti izrunājieties ar iecerēto par nākotnes plāniem. Jaunie sakari palīdzēs labi nopelnīt. Darbā būs nepieciešams apsvēdīgums un ātra reakcija. Paātrinātā tempā apgūsiet jaunas zināšanas. Iegādājieties sporta inventāru. Spēsiet atbalstīt ģimenes locekli. Izmantojiet iespēju būt kopā ar tuviņiem.

LABĀS DIENAS

19.V	Lieciet vāzēs ziedus!
23.V	Skaista dāvana gaumīgā iesaiņojumā.

STRĒLNIEKS

23. novembris – 21. decembris

Mīlestībai īpaši labvēlīgs laiks. Nostiprināsies esošās attiecības, jaunās būs cerīgas. Naudas jautājumos esiet uzmanīgi un apdomīgi. Ar prātu un intuíciju izvērtējiet situācijas aspektus. Apdomīgs skatījums uz dzīvi un notikumiem palīdzēs bez lieka uztraukuma uztvert pārsteigumus. Klausieties mūziku, gūstiet baudu no labas literatūras. Piesaistiet atvases grāmatu lasīšanai.

LABĀS DIENAS

17.V	Prieks par mīļotā atsaucību.
26.V	Rosīšanās radīņu saimē.

ZEME

VĒRSIS

21. aprīlis – 20. maijs

Attiecības stiprinās kopīgas intereses. Mīlestībā kaisle un maigums. Naudas jautājumos jaušams progress. Karjeras izaugsme proporcionāla darba sparam. Atturieties no kritiskiem vērtējumiem kolektīvā. Principiāli aizstāviet savu viedokli. Celasomas kravāsiet dekādes beigās. Par problēmām stāstiet tikai tuviņiem.

LABĀS DIENAS

15.V	Labsajūta skaistumkopšanas kabinetā.
23.V	Ies no rokas finanšu darījumi.

JAUNAVA

24. augusts – 23. septembris

Mēģiniet attiecībās nodiktēt savus noteikumus. Mīļoto varat sastapt darba kolektīvā. Reformas sekmēs atalgojuma pieaugumu. Piemērots laiks kāpt augšup. Gūstiet uzvaru izsludinātajā konkursā. Ģimenē miers un satiecība. Rosieties savā saimniecībā. Gatavojiet garšīgus mielastus. Izmantojiet uzturā pieejamos pirmos zaļumus.

LABĀS DIENAS

19.V	Visi kopā pie saimes galda.
25.V	Radošs burziņš vasarnīcā.

MEŽĀZIS

22. decembris – 20. janvāris

Iespējama iepazīšanās internetā. Saņemsiet uzticības kreditu. Pratisiet iegūt un tērēt naudu. Iegādājieties darba instrumentus un profesionālo literatūru. Kolēģi atbalstīs virzību vadošā amatā. Jaunie apstākļi prasīs pacietību. Cerētie rezultāti nāks nedaudz vēlāk. Vecāki radīnieki gaidīs sapratni un atbalstu. Palīdziet atvasēm iekārtoties vasaras darbos.

LABĀS DIENAS

15.V	Negaidīta tikšanās vai veiksmīgs atradums.
22.V	Jauna darba sākums.

Mīlestība

Nauda

Karjera

Māju sajūta

GAISS

DVĪNI

21. maijs – 21. jūnijs

Ar mīlestību piesātināts laiks. Iedziļinieties tuvē cilvēka izjūtās. Neiespaidojieties no draugu vērtējumiem. Nav ieteicams naudu ne aizņemt, ne aizdot. Darbā izcelsieties ar rosinošām idejām. Novērsiet nesaprašanās kolēģu starpā. Sīku savārgumu aiztrauks pavasara saule. Mājās pozitīva gaisotne. Vādiet laiku kopā ar atvasēm.

LABĀS DIENAS

15.V	Visi mīļi, visi labi.
23.V	Nosūtiet mīļotajam cilvēkam ar roku rakstītu vēstuli!

SVARI

24. septembris – 23. oktobris

Mīlestībā augstu vērtēsiet personisko neatkarību. Aktualizēsies jautājums par parādu atdošanu. Mainīga situācija darbā. Nebaidieties riskēt. Izmanojiet izdevīgu situāciju. Svarīga gatavība startam. Precīzi izpildiet solīto, tas tiks labi novērtēts. Mājas sīkas nesaskaņas kā nakušas, tā pazudis. Atvases pieprasis lielāku brīvību.

LABĀS DIENAS

16.V	Gandarījums par kāroto pirkumu.
22.V	Palutiniet mīļotos!

ŪDENS

21. janvāris – 18. februāris

Pēkšņa un spilgta mīlestība. Kāds cilvēks atklās sen lolotas jūtas. Pagaidām jāiztiek ar esošajiem līdzekļiem. Nesteidziniet notikumus. Necentieties neko mainīt. Slēdziet apdomātus un drošus līgumus. Precizitāte lietišķās attiecībās tiks augstu novērtēta. Atzinību par paveikto uzskatīsiet par pašsaprotamu. Ieplānojiet vairāk laika saskarsmēi ar dabu.

LABĀS DIENAS

19.V	Kopā ar mīļoto kaut vai uz pasaules malu.
23.V	Izvērtējiet plānus nedēļas nogalei.

ŪDENS

VĒZIS

22. jūnijs – 23. jūlijs

Mīlestības attiecības neaifšējiet. Novērtējiet mīļotā cilvēka labās īpašības. Ienākumus gūsiet individuālā darbā. Panākumi radīs jaunu enerģijas pieplūdumu un ciņassparu. Labvēlīga meditācija. Biežāk izraujieties brīvā dabā. Atvelciet elpu pēc lielāka darba. Labiekārtojiet vasaras mitni. Sarīkojiet dzīvespriecīgu talku.

LABĀS DIENAS

15.V	Labs garastāvoklis jaunā tērpā.
24.V	Pierakstiet jaunās idejas!

SKORPIONS

24. oktobris – 22. novembris

Karmiska tikšanās. Platoniska mīlestība. Atrisiniet iepriekšējo attiecību sarežģījumus. Draugs palīdzēs iekārtoties labā darbā. Ar īpašumu vai mantojumu saistītu problēmu risināšana. Papildu slodze var traucēt baudīt vasaru. Aizpildiet robus zināšanās. Uzņemsiet mājās mīļus cilvēkus. Māciet atvases dot, nevis ņemt.

LABĀS DIENAS

16.V	Pasākums vīna studijā.
24.V	Daudzsološs vakars kopā ar mīļoto.

ZIVIS

19. februāris – 20. marts

Mierīga un stabila attiecības. Atturieties no impulsīviem pirkumiem. Sāksiet domāt par īpašuma iegādāšanos laukos. Nav ieteicams ņemt kredītu. Lidzsvartotā attieksme pret darba pienākumiem nostiprinās autoritāti. Nesteidziniet jaunu ideju realizāciju. Varat pārcelties uz vasarnīcu. Tuvinieki atbalstīs vienmēr un visur. Ieklausieties labi domātos padomos.

LABĀS DIENAS

15.V	Emocionāli gaiša gandarījuma sajūta.
23.V	Patikami pārsteigs negaidīti viesi.

MĒNESS KALENDĀRS

no 15. līdz 28. maijam

Turpinās laiks starp un ap aptumsumiem, tāpēc jābūt īpaši prātīgiem attiecībā uz kārdinājumiem, pārsteidzīgiem lēmumiem un nepārdomātiem darbiem. Pēdējais aptumsumu rindā būs Mēness aptumsums 25. maija rītā, kas pie mums gan nebūs redzams (un labi, ka tā). Pēc tā atgriezīsimies pie ierastā līdzsvara starp gaismu un tumsu. Tuvojoties Dvīņu zīmes laikam, kļūs arvien vieglāk elpot, domāt, sarunāties un iemīlēties, tāpēc ļaujieties pavasarīgajam vieglumam sevi un apkārtnē. Ziedošais pavasaris tā vien mudina izmēzt ziemas smagumu no ķermeņu un gara.

Sastādījusi astroloģe **LĪGA ŠIRONA**

15.05.2013. trešdiena	Mēness Vēzi ☾ 15:14–24:00	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
16.05.2013. ceturtdiena	Mēness Vēzi/Lauvā 01:37 ☾ 00:00–01:37	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
17.05.2013. piektdiena	Mēness Lauvā	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
18.05.2013. sestdiena	Mēness Lauvā/Jaunavā 12:33 ☾ 07:35–12:33 ☼ 01:17–13:49	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
19.05.2013. svētdiena	Mēness Jaunavā	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
20.05.2013. pirmdiena	Mēness Jaunavā/Svaros 20:07 ☾ 19:48–20:07	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
21.05.2013. otrdiena	Saule ieiet Dvīņu zīmē 00:09 Mēness Svaros	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
22.05.2013. trešdiena	Mēness Svaros/Skorpionā 23:55 ☾ 10:35–23:55	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
23.05.2013. ceturtdiena	Mēness Skorpionā	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
24.05.2013. piektdiena	Mēness Skorpionā ☾ 16:55–24:00	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
25.05.2013. sestdiena	Pilnmēness 07:24 Mēness aptumsums! Mēness Skorpionā/Strēlniekā 00:49 ☾ 00:00–00:49 ☼ 02:17–12:31	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
26.05.2013. svētdiena	Mēness Strēlniekā ☾ 13:22–24:00	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
27.05.2013. pirmdiena	Mēness Strēlniekā/Mežāzi 00:28 ☾ 00:00–00:28	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅
28.05.2013. otrdiena	Mēness Mežāzi ☾ 21:40–24:00	☉ ☽ ☿ ♃ ♄ ♅

☾ MĒNESS BEZ KURSA (čika laiks)

– lai ka sprīdis pirms Mēness pārejas nākamajā zodiaka zīmē, kurā tas vairs neveido aspektus ar citām planētām. Mēness kā emocionālā un sadzīviskā fona noteicējs šajā periodā it kā peld, tam nav virzības un noteiktības, tāpēc šajā laikā labāk nepieņemt lēmumus un neuzsākt neko jaunu.

ATSLODZE – periods pirms Mēness fāžu

maiņas, kura laikā organismam labi iedot atelpu no smagām un lielām pārtikas devām. Var dzert nesaldinātas zaļu tējas un ēst vieglu, veselīgu pārtiku mazās devās.

- Laba diena, lai darbotos minētajā jomā.
- ◐ Var darīt, var nedarīt – viss atkarīgs no vēlmes un nepieciešamības.
- Šajā dienā nav ieteicamas nodarbes konkrētajā jomā.

☉ Ceļojumi

☽ Naudas tērēšana/ izdošana

☿ Svarīgu lēmumu pieņemšana

♃ Izklaides

♄ Skaistumkopšana